

ปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อแข่งขันในกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 22

บทคัดย่อ

ของ

นายกมล ตันกิมหงษ์

F-5 เลข. 2549

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา : ผู้ฝึกกีฬาและผู้ฝึกการออกกำลังกาย

มีนาคม 2549

กมล ตันกิมหงษ์. (2549). ปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อแข่งขันในกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 22.

ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร. สาลี สุภาภรณ์,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มยุรี ศุภวิบูลย์.

จุดมุ่งหมายในการวิจัยนี้เพื่อศึกษาปัญหาในการเตรียมทีมเซปักตะกร้อในกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 22 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักตะกร้อชายตัวแทนทีมชาติไทย จำนวน 14 คน มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 27 ปี ซึ่งเข้าร่วมแข่งขันกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 22 ปี 2546 ที่จัดขึ้น ณ ประเทศเวียดนาม การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและการเขียนบันทึก ผู้วิจัยสังเกตการฝึกซ้อมของทีมตะกร้อทุกครั้งเป็นเวลา 3 เดือน ก่อนการแข่งขัน และทำการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างได้ทำการเขียนบันทึกเกี่ยวกับปัญหาในการเตรียมทีมเพื่อการแข่งขัน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล (Constant Comparison) และทดสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูลโดยวิธีการตรวจสอบจากกลุ่มตัวอย่าง (Member Checks) ผลการศึกษาพบปัญหา 6 ด้านด้วยกัน คือ ชุดฝึกซ้อมไม่เพียงพอ เบี้ยเลี้ยงออกช้า สนามฝึกซ้อมไม่เหมาะสม ที่พักรักกีฬาไม่เหมาะสม ขาดยานพาหนะ และแพทย์ประจำทีมไม่เพียงพอ

PROBLEMS IN PREPARATION OF A SEPAK TAKRAW TEAM
FOR COMPETITION IN THE 22nd SEA GAME

AN ABSTRACT
BY
KAMOL TANKIMHONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Sport Science : *Sport Coaching*
at Srinakharinwirot University

March 2006

Kamol Tankimhong. (2006). *Problems in Preparation of a Sepak Takraw for Competition in the 22nd Sea Game*. Master thesis, M.Sc. (Sport Science). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Salee Supaporn, Asst. Prof. Dr. Mayuree Supawibul.

The purpose of this study was to determine problems about preparation of a Sepak Takraw team for the 22nd Sea Game. Participants were 14 males with average age of 27 years old, who represented a Thai National Sepak Takraw Team to compete in the 22nd Sea Game, 2003, held in Vietnam. Data were collected using observation, structured interview and written journal. A researcher observed the team every practice session for three months before the competition and later interviewed using an interview protocol. In addition, the researcher asked participants to write journal regarding problems in preparation for the competition. Data were analyzed using constant comparison and were established trustworthiness using member checks. Results indicated 6 thematic problems; inadequate uniform for practice, delayed allowance, improper playing fields, improper accommodation, lack of transportation, and inadequate physicians.

ปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อแข่งขันในกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 22

ปริญญาานิพนธ์

ของ

นายกมล ตันกิมหงษ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา : ผู้ฝึกกีฬาและผู้ฝึกการออกกำลังกาย

มีนาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

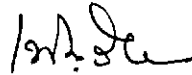
เรื่อง

ปัญหาการเตรียมทีมเชกเกอร์เพื่อแข่งขันในกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 22

ของ

นายกมล ต้นกิมหงษ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา : ผู้ฝึกกีฬาและผู้ฝึกการออกกำลังกาย
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

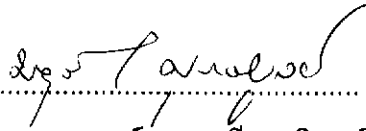
วันที่ 6 เดือน ๗๖๓๗ พ.ศ. 2549

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. สาลี สุภาภรณ์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มยุรี ศุภวิบูลย์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุปราณี ขวัญบุญจันทร์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรณยา สีละมาด)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับคำแนะนำความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

บุคคลท่านแรกที่ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณ คือ รศ.ดร. สาลี สุภาพรณี ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้วิจัยในทุกด้านอย่างดียิ่งตั้งแต่เริ่มต้นทำปริญญานิพนธ์จนกระทั่งสำเร็จเป็นรูปเล่ม นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร. มยุรี ศุภวิบูลย์ กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ รศ.ดร. สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ ผศ. สนธยา สีละมาต กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะการปรับปรุงด้วยการเอาใจใส่ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่าน ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ด้วยความเมตตากรุณา ตลอดจนให้ความอนุเคราะห์ในการศึกษาด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร. พิเชิต เมืองนาโพธิ์ ที่นอกจากจะเป็นที่ปรึกษาให้ข้อเสนอแนะและถ่ายทอดความรู้แล้ว ยังเป็นนักจิตวิทยาประจำทีมเซปักตะกร้อทีมชาติไทยทั้งชุดซีเกมส์และเอเชียนเกมส์ ตั้งแต่ปี 2538 เป็นต้นมา ซึ่งผู้วิจัยเป็นหัวหน้าผู้ฝึกสอนอยู่ และสามารถนำประสบการณ์ความรู้มาประยุกต์ใช้ในการเตรียมทีมเพื่อการแข่งขันจนทำให้นักกีฬาเซปักตะกร้อทีมชาติไทยประสบความสำเร็จอย่างสูงสุด ทั้งประเภททีมชุด และทีมเดี่ยวตลอดมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์นันทนา คำมูล เรือเอกหญิง เกษราภรณ์ สุตา และบัณฑิตศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภาคปกติ รุ่น 3 ที่สนับสนุนให้กำลังใจช่วยเหลือในทุกด้านทั้งในการศึกษา และการทำปริญญานิพนธ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักกีฬาเซปักตะกร้อและนักกีฬาตะกร้อวงทีมชาติไทยชุดซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ทั้ง 14 คน ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่มีได้กล่าวนามในที่นี้ ที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนเป็นอย่างดีตลอดมาตั้งแต่เริ่มทำการศึกษา จนกระทั่งปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จ

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสุจิตต์ ดันกิมหงษ์ คุณแม่กิม ดันกิมหงษ์ ที่ให้กำเนิดชีวิต และพี่ชายคุณจตุรงค์ ดันกิมหงษ์ ที่ได้เลี้ยงดูอบรมสั่งสอนในสิ่งที่ดีตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้

คุณค่าของปริญญาโทเล่มนี้ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณต่องานวิจัยทุกท่านที่กล่าวมาข้างต้น
และต่ออาจารย์บัวคล้าย ตันกิมหงษ์ คุณยศวีร์ ตันกิมหงษ์ คุณศิวกร ตันกิมหงษ์
อาจารย์ศิริรัตน์ ตันกิมหงษ์ คุณอรรคพล ตันกิมหงษ์ และนางสาวกศมน ตันกิมหงษ์

กมล ตันกิมหงษ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
การบริหารและการเตรียมทีมนักกีฬา	4
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
งานวิจัยในประเทศ	8
งานวิจัยในต่างประเทศ	17
3 วิธีดำเนินการวิจัย	21
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	21
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	21
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
การวิเคราะห์ข้อมูลและการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล	22
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	24
ชุดฝึกซ้อมไม่เพียงพอ	24
เบี่ยงเลียงออกช้า	25
สนามฝึกซ้อมไม่เหมาะสม	26
ที่พักนักกีฬาไม่เหมาะสม	27
ขาดยานพาหนะ	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
แพทย์ประจำทีมไม่เพียงพอ	28
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	29
ความมุ่งหมายของการวิจัย	29
วิธีการศึกษาค้นคว้า	29
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	29
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	29
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	30
อภิปรายผล	30
ข้อเสนอแนะ	32
บรรณานุกรม	33
ภาคผนวก	37
ภาคผนวก ก	38
ภาคผนวก ข	40
ภาคผนวก ค	42
ประวัติย่อผู้วิจัย	44

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

"การกีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญพื้นฐาน เพื่อที่จะส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรงและสามารถที่จะแสดงฝีมือในเชิงกีฬา เพื่อความสามัคคี และเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้น เวลานี้การกีฬาก็นับว่ามีความสำคัญในทางอื่นด้วย เช่น ทางสังคม โดยทำให้คนในประเทศชาติหันมาปฏิบัติสิ่งที่มีประโยชน์ในทางสุขภาพของร่างกายและจิตใจทำให้สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ทั้งยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมืองอีกด้วย" เป็นพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2531 นอกจากนั้นยังทรงมีพระราชดำรัสในปี พ.ศ. 2533 ว่า "ร่างกายของคนเรา ธรรมชาติสร้างมาสำหรับใช้ ออกแรง ใช้แรง มิใช่ให้อยู่เฉยๆ ถ้าใช้แรงให้พอเหมาะพอดีโดยสม่ำเสมอ ร่างกายก็เจริญแข็งแรง คล่องแคล่ว และคงทนยั่งยืน ถ้าไม่ใช้แรงเลยหรือใช้ไม่เพียงพอ ร่างกายก็จะเจริญแข็งแรงอยู่ไม่ได้ แต่จะค่อยๆ เสื่อมไปเป็นลำดับ และหมดสมรรถภาพไปก่อนเวลาอันสมควร ดังนั้น ผู้ที่ปกติทำงานโดยไม่ใช้กำลัง หรือใช้กำลังแต่น้อย จึงจำเป็นต้องหาเวลาออกกำลังกายให้เพียงพอกับความต้องการของธรรมชาติเสมอทุกวัน ฉะนั้นจะเป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่เราจะใช้สติปัญญา ความสามารถของเราทำประโยชน์ให้แก่ตนเอง และส่วนรวมได้น้อยเกินไป เพราะร่างกายกลับอ่อนแอ นั้น จะไม่อำนวยความสะดวกให้ทำงานโดยมีประสิทธิภาพได้"

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวดังกล่าวข้างต้น เน้นให้เห็นว่า กีฬาและการออกกำลังกายมีความสำคัญและควรปฏิบัติจนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน เพราะนอกจากจะทำให้เกิดการพัฒนาด้านสุขภาพสมรรถภาพทั้งด้านร่างกาย และจิตใจให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นแล้ว ยังทำให้เกิดความสามัคคีในสังคมที่จะสร้างความมีคุณค่าในความเป็นมนุษย์อีกด้วย

กีฬานับว่ามีความสำคัญต่อคนในชาติ เพราะนอกจากจะทำให้ผู้เล่นกีฬา มีสภาพร่างกายที่แข็งแรง มีพละกำลังแล้ว ยังมีสภาพจิตใจที่เข้มแข็ง รู้จักการให้อภัย การเสียสละ การผ่อนคลายความเครียดจากการทำงานประจำ ตลอดจนการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และการเป็นผู้มีความรับผิดชอบอีกด้วย นอกจากนี้กีฬายังทำให้เกิดความสามัคคี รักหมู่คณะ การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จนกระทั่งนำไปสู่การพัฒนาความกลมเกลียวกันในชาติ ปัจจุบันประเทศไทยมีการให้ความสำคัญกับการเล่นกีฬาเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากในหลาย ๆ ประเภทกีฬาที่ได้รับการสนับสนุนทั้งจากผู้ใหญ่ในบ้านเมือง และจากผู้มีอุปการคุณ รวมทั้งการจัดรายการแข่งขันระดับภาค ระดับประเทศ และระดับภูมิภาค ซึ่งส่งผลให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจที่จะทุ่มเทให้กับการฝึกซ้อม และการแข่งขันมากขึ้น

กีฬาที่มีการแข่งขันในระดับอาเซียนมีหลายชนิดด้วยกัน เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล ยิงปืน เทนนิส และเซปักตะกร้อ เป็นต้น ซึ่งเป็นการสร้างพัฒนาการ ทักษะและประสบการณ์ทั้งของผู้เล่น และผู้ฝึกสอน รวมถึงการสร้างควมสามัคคีภายในภูมิภาคด้วย จะเห็นได้ว่าชนิดกีฬาที่กล่าวข้างต้นล้วนเป็นกีฬาที่มีความเป็นสากล กล่าวคือ มีการบรรจุไว้ในการแข่งขันโอลิมปิก ยกเว้นกีฬาเซปักตะกร้อเท่านั้น ที่เป็นกีฬาเฉพาะภูมิภาค อย่างไรก็ตาม ใ้มีความพยายามที่จะผลักดันกีฬาชนิดนี้เข้าสู่ความเป็นสากลในอนาคต

กีฬาเซปักตะกร้อ นับว่าเป็นกีฬาที่มีความเป็นภูมิภาคสูง เนื่องจากคนในภูมิภาคอาเซียน รู้จักกีฬาชนิดนี้เป็นอย่างดี แต่ก็มีความคล้ายกับกีฬาชนิดอื่นที่มีความเป็นสากลทั้งหลาย เนื่องจากการผู้เล่นที่มีสมรรถภาพที่ดี ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และทักษะการเล่น ดังนั้น ในการแข่งขันระดับนักเรียน เยาวชน และระดับชาติจึงมีการพัฒนาสมรรถภาพร่างกาย และจิตใจ ด้วยการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเข้าช่วยเพื่อพัฒนาทักษะการเล่นเฉพาะตำแหน่งและการเล่นเป็นทีม

ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของความสำเร็จในการแข่งขัน คือ การเตรียมทีมในกีฬาเซปักตะกร้อ ระดับชาติที่ผู้วิจัยเป็นผู้ฝึกสอน มีการเตรียมทีมโดยเริ่มจากการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยการเปิดคัดเลือกนักกีฬาทั่วประเทศ และจากการสรรหานักกีฬา จากนั้นจะทำการเก็บตัว และทำการฝึกซ้อม โดยในกีฬาเอเชียนเกมส์ใช้ระยะเวลา 10 เดือน และกีฬาซีเกมส์ใช้ระยะเวลา 8 เดือน และในระหว่างการเก็บตัวจะมีการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาทักษะและความสามารถของนักกีฬาในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทักษะเฉพาะบุคคลหรือการเล่นเป็นทีมก็ตาม จากการเตรียมทีมที่ผ่านมา ผู้วิจัยพบว่ามีปัญหาในการเตรียมทีม หลายประการด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและอุปกรณ์ ตลอดจนปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อชุดซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ปี พ.ศ. 2546 จึงมีความสนใจ และต้องการศึกษาถึงปัญหาในการเตรียมทีมเซปักตะกร้อ ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมทีมชาติไทยในการแข่งขันซีเกมส์ครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาของการเตรียมทีม เพื่อแข่งขันเซปักตะกร้อชาย ในกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ที่ประเทศเวียดนาม ในเดือนธันวาคม พ.ศ.2546

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงปัญหาของการเตรียมทีมนักกีฬาเซปักตะกร้อชาย ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ที่ประเทศเวียดนาม ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2546

2. เพื่อทราบแนวทางการแก้ไขปัญหา อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจ ในการนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

3. เพื่อนำผลการวิจัยไปปรับปรุงวิธีการเตรียมทีมเซปักตะกร้อ และกีฬาอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตในการวิจัย

1. ศึกษาเฉพาะปัญหาในการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อชาย ทีมชาติไทย ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ที่ประเทศเวียดนามในเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2546

2. ศึกษาเฉพาะนักกีฬาเซปักตะกร้อชายทีมชาติไทย ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ที่ประเทศเวียดนาม ครั้งที่ 22

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัญหาในการเตรียมทีมเซปักตะกร้อชาย

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลกระทบต่อทีมเซปักตะกร้อชาย ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ที่ประเทศเวียดนาม

นิยามศัพท์เฉพาะ

กีฬาเซปักตะกร้อ หมายถึง กีฬาที่เล่นเป็นทีมประกอบด้วยผู้เล่นทีมละ 3 คน ได้แก่ ตัวเลิฟ ตัวซง และตัวทำ

ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ควบคุมทีม วางแผนกำหนดผู้เล่น และแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการเล่นของผู้เล่นในชุดที่ตนรับผิดชอบ ทั้งในการฝึกซ้อม และในการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อทุกระดับ

นักกีฬา หมายถึง นักกีฬาเซปักตะกร้อชาย ที่เป็นตัวแทนทีมชาติไทยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ในเดือนธันวาคม ปี .ศ. 2546

ผู้เล่นตำแหน่งหลัง หรือแบ็ค หมายถึง ผู้เล่นที่มีหน้าที่เสิร์ฟเมื่อเริ่มเล่นเกม

ผู้เล่นตำแหน่งตัวซง หรือตัวยก หมายถึง ผู้เล่นที่ทำหน้าที่ยก หรือชงลูกให้กับผู้เล่นตำแหน่งตัวทำ

ผู้เล่นตำแหน่งตัวทำ หรือตัวฆ่า หมายถึง ผู้เล่นที่มีหน้าที่ทำหรือฆ่าลูกให้ตาย เพื่อไม่ให้คู่ต่อสู้รับได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่องนี้ สามารถจำแนกข้อมูลได้ 2 ด้าน คือ การบริหารและเตรียมทีมนักกีฬา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การบริหารและการเตรียมทีมนักกีฬา

การบริหาร และการเตรียมทีมนักกีฬาที่ดีเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในภารกิจกีฬาและก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแข่งขัน ทำให้การแข่งขันมีมาตรฐานได้รับการสนับสนุนและได้รับความนิยชมชอบจากผู้ชม การที่จะเตรียมทีมกีฬาให้มีคุณภาพนั้นมิใช่ของง่าย จำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณ และใช้คนทำงานร่วมกันเป็นจำนวนมาก จะต้องมีการจัดระบบจัดระเบียบในการทำงานร่วมกัน ตลอดทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันของผู้ร่วมงานโดยได้รับความสะดวก ความปลอดภัยและความพึงพอใจที่จะทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุขเพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จำเป็นจะต้องมีการจัดการเพื่อให้การทำงานบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในการเตรียมทีมกีฬาจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในด้านการบริหารงานต่างๆ เป็นอย่างดี

บุญรงค์ นิลวงศ์ (2525: 1) ได้กล่าวว่า ในการบริหารงานที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นที่ต้องมีปัจจัยในการบริหารงาน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. คนหรือบุคคล (Man) เป็นปัจจัยที่สำคัญในการบริหารงาน ผลงานจะออกมาดีได้ต้องประกอบด้วยบุคคลที่มีคุณภาพ และมีความรับผิดชอบต่อนหน่วยงานนั้นๆ
2. เงิน (Money) เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่หน่วยงานจำเป็นจะต้องมีงบประมาณ หากมีปัญหาหรือขาดแคลนงบประมาณการบริหารงานของหน่วยงานก็ยากที่จะบรรลุเป้าหมายได้
3. ทรัพยากรหรือวัสดุ (Material) อุปกรณ์ในการบริหารเป็นสิ่งจำเป็นหากหน่วยงานใดขาดวัสดุอุปกรณ์ หรือทรัพยากรในการบริหารแล้ว ก็ย่อมจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน ฉะนั้นทรัพยากรในการบริหารงานจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร
4. การจัดการ (Management) การบริหารงานจำเป็นต้องมีการทำงานที่เป็นระบบมีการจัดการที่ดี แบ่งแยกหน้าที่ ความรับผิดชอบ การควบคุม การตรวจสอบรายงานอย่างมีระบบ มีขั้นตอน มีระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติที่ดีและเด่นชัด

การเตรียมทีมนักกีฬา

ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538: 213-217) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการเตรียมทีมเพื่อการแข่งขันไว้ว่า การเตรียมทีมนักกีฬา เพื่อการแข่งขันเป็นงานที่จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา ถึงแม้ฤดูกาลแข่งขันจะสิ้นสุดลงก็ตาม ผู้ฝึกสอนจะต้องเริ่มวางแผนเพื่อเตรียมทีมของตนในการแข่งขันฤดูกาลต่อไป ภาระของผู้ฝึกสอนกีฬาจึงเป็นงานที่ไม่มีวันสิ้นสุด จะต้องมีการวางแผนปรับปรุง และพัฒนาทีมของตนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป จึงทำให้ผู้ฝึกสอนมีภารกิจที่ต้องใช้ทั้งพลังกาย และพลังความคิดอยู่ตลอดเวลา ปัจจัยสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการเตรียมทีม สรุปได้ดังนี้

1. การประเมินผลการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อที่จะหาข้อสรุปที่เป็นปัญหาข้อบกพร่อง ที่ควรปรับปรุงก่อนที่จะเริ่มดำเนินงานในการเตรียมทีมเพื่อแข่งขันต่อไป
2. การคัดเลือกตัวนักกีฬา เพื่อหานักกีฬาที่ดีที่สุดมาร่วมทีม เพราะนักกีฬาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างทีม ถ้าได้นักกีฬาที่ดีมาร่วมทีมโอกาสที่จะทำให้ทีมประสบผลสำเร็จก็จะมีมาก
3. การเตรียมคณะผู้ฝึกสอน เพื่อช่วยดูแลนักกีฬา โดยการสรรหาบุคคลที่ดีมีความสามารถทำหน้าที่ต่างๆ ในทีม
4. การเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อทำให้การฝึกซ้อมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และทำให้นักกีฬามีโอกาสฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่
5. การเตรียมงบประมาณ โดยการวางแผนการใช้งบประมาณ เพื่อให้การใช้งบประมาณเป็นไปอย่างเพียงพอ
6. การควบคุมการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬามีความพร้อมที่จะทำการแข่งขันในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านทักษะความสามารถทางกีฬา สมรรถภาพทางกาย และจิตใจ เป็นต้น
7. การอุ่นเครื่องทีม เพื่อหาประสบการณ์ตรงให้แก่ นักกีฬา และเพื่อหาข้อดี ข้อเสียของทีม และของนักกีฬาแต่ละคน เพื่อการพัฒนาทีมให้ดีขึ้นก่อนการแข่งขันจริง
8. การเลือกหัวหน้าทีม เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ฝึกสอน ในการควบคุมดูแลนักกีฬา ตามที่ผู้ฝึกสอนมอบหมาย โดยเป็นจุดรวมด้านจิตใจในการเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อม และการแข่งขัน
9. การประสานงานกับผู้ปกครองของนักกีฬา เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีและร่วมมือกับผู้ฝึกสอน ในการส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา ทำให้นักกีฬา มีความมั่นใจ และสบายใจที่จะปล่อยนักกีฬามาอยู่ และฝึกซ้อมภายใต้การดูแลของผู้ฝึกสอน
10. การศึกษาบทบาทของผู้ฝึกสอน เพื่อความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตน ทั้งก่อน ระหว่าง และภายหลังการแข่งขัน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ฝึกสอนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

อนันต์ อัดชู (2536: 18-19) กล่าวถึงการเตรียมทีม ว่ามีหลักสำคัญที่ควรพิจารณา 4 ด้าน คือ การเลือกผู้เล่น การฝึกซ้อม การรู้ศักยภาพของนักกีฬาและการตัดตัวนักกีฬา

การเลือกผู้เล่น ผู้ฝึกสอนจะต้องเลือกผู้เล่นที่มีความประสงค์ และเต็มใจที่จะเล่นในทีม และมีความหวังที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะ การประกาศหาผู้เล่น และเลือกตัว จะต้องทำอย่างเปิดเผย กว้างขวาง โดยประกาศทางสื่อมวลชนหลาย ๆ แชนง และประกาศตามโรงเรียน สโมสร เป็นต้น ด้วยการประกาศให้ทราบล่วงหน้า 1-2 เดือน เมื่อได้ผู้ที่ต้องการแล้ว ต้องทำการคัดเลือกให้ได้มากกว่าที่ ต้องการ 2-3 เท่า แล้วจึงทำการนัดแนะให้มีการประชุมร่วมกัน เพื่อชี้แจงรายละเอียดในกรณีที่จะมาทำการฝึกซ้อมกัน ได้แก่ กฎระเบียบในการฝึกซ้อม การเข้าฝึกทุกครั้ง การขาดบ่อย ความประพฤติ นิสัย ใจคอ และทัศนคติ ความเอาใจใส่ในการฝึก ความตั้งใจ ความขยัน การแต่งกาย และอื่น ๆ ซึ่งจะต้อง ทำความตกลงให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน

การฝึกซ้อม การกำหนดการฝึกจะต้องทำแผนการฝึกตลอดทั้งปี และการฝึกก่อนแข่งขัน 3 เดือน และก่อนการแข่งขัน 1 เดือน แต่ละสัปดาห์ และการฝึกประจำวัน ในการฝึกนักกีฬาทุกคน โดยผู้ฝึกสอน จะต้องมาตรงเวลานัดหมาย ถ้าคนใดคนหนึ่งไม่สามารถมาได้จะต้องบอกให้ผู้ฝึกสอนทราบล่วงหน้า ถึงความจำเป็น

การให้ความสำคัญแก่การอบอุ่นร่างกาย ในการฝึกแต่ละครั้งจะช่วยให้สามารถฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เกิดอาการบาดเจ็บ นอกจากนี้การฝึกจะต้องสร้างให้เกิดทักษะ เกิดความแข็งแรง ความอดทน ความเร็ว และความมั่นใจ ในความสามารถของนักกีฬา การฝึกจะต้องค่อยๆ เพิ่มความเข้มข้น ความหนัก และความจริงจัง โดยใกล้การแข่งขันความสามารถของนักกีฬาจะสูงสุดพอดี และพร้อมที่จะเข้าแข่งขัน ทั้งนี้ผู้ฝึกสอนมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการให้แผนการฝึกเป็นไปด้วยดี ให้ความสนใจ สร้างแรงจูงใจให้ทีมมีความรักสามัคคีกัน

รู้ถึงศักยภาพของนักกีฬา แม้ว่าจะทำได้ยากที่จะรู้ถึงศักยภาพของนักกีฬา เนื่องจากนักกีฬา บางคนมีความสามารถแสดงให้เห็นเร็ว และความสามารถที่ลดลงเร็วในภายหลัง แต่นักกีฬาบางคน แสดงความสามารถที่เด่นได้ช้า แต่เมื่อแสดงให้เห็นแล้ว จะมีความสามารถสูงสุดในเวลาอันรวดเร็ว และ ความสามารถจะอยู่ได้นาน ประกอบกับลดลงช้า ดังนั้น ผู้ฝึกจึงควรจะมีหลักในการดูศักยภาพของ นักกีฬา และดูด้านจิตใจ ทัศนคติความรักในกีฬานั้น ๆ ความทุ่มเท ความเสียสละ การพัฒนาของ ร่างกาย อายุ สุขภาพอนามัย ลักษณะหน้าตา และไหวพริบ การอยู่ร่วมกับเพื่อนในทีม การปรับตัวใน สังคม และการพัฒนาทักษะในกีฬานั้นๆ รวมทั้งความประพฤติ เช่น การเที่ยว การดื่มสุรา และ สมรรถภาพทางกาย เนื่องจากเป็นศักยภาพที่สำคัญที่สุดของนักกีฬาที่ดีในอนาคต

การตัดตัวนักกีฬา การตัดตัวนักกีฬาเพื่อให้เป็นผู้เล่นในทีมชั้นสุดท้ายนั้น มีความจำเป็น เนื่องจากจำนวนผู้เล่น และผู้เล่นสำรองเป็นไปตามกติกาของกีฬาแต่ละชนิด ซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนที่ยาก เพราะต้องใช้การพิจารณาอย่างรอบคอบ ถึงตำแหน่งต่าง ๆ ที่จะต้องมีผู้เล่นสำรองไว้เมื่อนักกีฬา

เจ็บป่วยขณะทำการแข่งขัน หรือขณะที่ต้องการเป็นฝ่ายรับ ซึ่งจะต้องมีผู้เล่นใดบ้างเป็นตัวเสริม และถ้าเป็นฝ่ายรุกก็จะมีตำแหน่งใดมาช่วยได้บ้าง รวมทั้งความสามารถในการเล่นแต่ละตำแหน่งกับการประสานงานกันได้ดีเพียงใด

เกษม นครเขตต์ (2521: 70-71) กล่าวถึงการเตรียมทีมกีฬาที่มีมาตรฐานสูง เพื่อการแข่งขันกีฬา ไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากในการแข่งขันจะต้องอาศัยความสามารถของตัวนักกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นพิเศษ ซึ่งความสามารถของนักกีฬานั้น แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ความสามารถทางด้านเทคนิค ซึ่งได้แก่ ความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬาชนิดนั้นๆ ซึ่งนักกีฬาจะต้องทำการฝึกจนเกิดความชำนาญพิเศษ ทั้งนี้เทคนิคในการเล่นกีฬาชนิดต่างๆ จะถูกคิดค้นขึ้นโดยผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เช่นตัวนักกีฬาเอง ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในการแข่งขันหรือจากผู้ฝึกสอน เป็นต้น เพื่อคิดค้นเทคนิคใหม่ ๆ ที่จะทำให้นักกีฬาของตนมีความได้เปรียบคู่ต่อสู้ เช่น การรุกและการรับที่มีประสิทธิภาพ แล้วนำมาทดลองปฏิบัติจนกระทั่งเห็นผลดี ก็จะนำไปใช้ในการแข่งขันจริงได้ นอกจากนั้นยังต้องมีความสามารถของร่างกายในด้านต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยสำคัญ ในการเล่นกีฬาแต่ละชนิด หรือที่เรียกว่าสมรรถภาพทางกาย ซึ่งรวมทั้งความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต ความอดทนของกล้ามเนื้อ การทำงานประสานสัมพันธ์กันของประสาทและกล้ามเนื้อ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความแคล่วคล่องว่องไว ความอ่อนตัว เป็นต้น ซึ่งนักกีฬาจะต้องมีการฝึกซ้อมเป็นพิเศษ นอกเหนือจากการฝึกทางด้านเทคนิค

มงคล แผงสาเคน (2531: 212) กล่าวถึง การเตรียมทีมโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและจัดการทีมได้ ดังต่อไปนี้

1. การจัดงบประมาณเพื่อการเตรียมทีมนักกีฬา
2. การเตรียมแผนการคัดเลือกนักกีฬา
3. การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุสิ้นเปลืองต่างๆ ทางการกีฬา เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา ตู้เก็บของ เป็นต้น
4. การดำเนินการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เหมาะสม
5. การสร้างสมรรถภาพทางการกีฬา ได้แก่ การฝึกซ้อมทักษะ และเทคนิคต่างๆ
6. การวางแผนป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา เช่น การให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการบาดเจ็บ การเตรียมอุปกรณ์เครื่องป้องกันการบาดเจ็บ
7. การสร้างสมรรถภาพทางกาย และบำรุงรักษาสุขภาพจิตใจของนักกีฬาตลอดจน การให้ความสำคัญกับอาหารการกิน การพักผ่อน เป็นต้น
8. การสร้างคุณลักษณะของการกีฬา ได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
9. การตรวจค้นหาข้อบกพร่องทั้งทางร่างกาย และจิตใจ รวมทั้งการบำบัดทางการแพทย์
10. การศึกษากฎ กติกา การแข่งขัน เพื่อทำการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับกฎกติกาดังกล่าว

11. การศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละคน ในทุกๆ ด้าน
12. การแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้นักกีฬาทุกๆ ด้าน
13. การศึกษาขั้นเชิง กลวิธีการเล่นของคู่ต่อสู้ การสอดแนม
14. การขนส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ ทั้งในขณะฝึกซ้อม และในการแข่งขัน
15. การศึกษาสภาวะต่างๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางของลม สิ่งแวดล้อมต่างๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน และการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับสภาวะดังกล่าว
16. การประชุมตกลงนัดแนะเกี่ยวกับการแข่งขัน เช่น พิธีการเปิดการแข่งขัน กำหนดการแข่งขัน เวลาการแข่งขัน เป็นต้น
17. การวางแผนการเล่น ก่อนการแข่งขัน การจัดตัวนักกีฬาลงแข่งขัน และตัวสำรอง การกำหนดสัญญาณต่างๆ
18. การปฐมพยาบาลทั้งในกรณีทั่วไป ระหว่างพักการแข่งขัน การฟื้นฟูสภาพ
19. การฟื้นฟูสมรรถภาพของทีม ระหว่างพักการแข่งขัน การฟื้นฟูสภาพร่างกาย การให้น้ำ การนวด การแนะนำและแก้ไขวิธีการเล่น
20. การปฏิบัติตัวหลังการแข่งขัน รวมทั้งการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2531: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นตัวแทนเขต เพื่อไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติ โดยคณะผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กับนักกีฬาเขต 3, เขต 6, เขต 7 และเขต 9 เป็นนักกีฬาชาย 1,154 คน เป็นนักกีฬาหญิง 597 คน รวมทั้งสิ้น 1,751 คน นำคำตอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า จากทุกภาครวมกันเป็นปัญหามาก คือ ปัญหาสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม ปัญหาการขาดแพทย์ประจำทีมขณะฝึกซ้อม ที่เป็นปัญหามากดังนี้

ภาคเหนือ มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม คือ ขาดแพทย์ประจำทีมขณะฝึกซ้อม ปัญหาด้านทั่วไป คือ ไม่มีการนำสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม คือ ขาดแพทย์ประจำทีม

ภาคกลาง มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม ขาดแพทย์ประจำทีม

ภาคอีสาน มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม ขาดแพทย์ประจำทีม

ภาคใต้ มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม คือ ขาดแพทย์ประจำทีมขณะฝึกซ้อม

ปัญหาด้านขวัญกำลังใจ คือ ที่พักสำหรับการเก็บตัวไม่สะดวก ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ปกครอง

ไม่สนับสนุนการฝึกซ้อม ปัญหาด้านต่างๆ ไป คือระยะเวลาในการฝึกซ้อมน้อยเกินไป ไม่มีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น วิดีโอเกี่ยวกับกีฬามาใช้ และขาดการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย

ประทีอง สุวรรณโฆษิต (2534: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทย ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ที่ ประเทศมาเลเซีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนทีมชาติไทยประเภททีม และประเภทบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬามีปัญหาและอุปสรรค ในระดับมากเกี่ยวกับนักกีฬาที่มีภาระทางด้านการเรียน การทำงานและภาระทางครอบครัว ขาดการวางแผนการสร้างทีมกีฬาในระยะยาว การคัดเลือกตัวนักกีฬามีน้อย ผลตอบแทนของผู้ฝึกสอนน้อย ไม่สนใจให้อยากปฏิบัติหน้าที่ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดโอกาสในการสร้างประสบการณ์ให้แก่กีฬา ขาดความรู้ความเข้าใจด้านการใช้อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา การตัดสินใจของกรรมการไม่ยุติธรรม และแรงกดดันจากเสียงเชียร์ ปัญหาในเรื่องการเบิกจ่ายงบประมาณ และเบี้ยเลี้ยงนักกีฬาและผู้ฝึกสอนล่าช้า และมีขั้นตอนมาก ส่วนการเดินทางและสถานที่ฝึกซ้อมที่ไม่เป็นของสมาคมเป็นปัญหาในระดับน้อย

ในด้านความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีม กับประเภทบุคคล พบว่า การบาดเจ็บของนักกีฬา การมีโรคประจำตัว ความเครียดทางด้านจิตใจ ความแตกต่างกันในเรื่องความคิด ตลอดจนทัศนคติที่มีผลกระทบต่องานส่วนรวม นอกจากนั้นยังพบปัญหาด้านต่างๆ และการประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารต่อสื่อมวลชน งบประมาณที่ได้รับระหว่างการเก็บตัว และความรับผิดชอบของสมาคมกีฬาต่างๆ ที่แตกต่างกัน

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2536: 23) ได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อทำการศึกษาข้อมูลการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 16 เพื่อการเตรียมการเป็นเจ้าภาพกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 และกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ในปี พ.ศ. 2536 ผลการศึกษาด้านการเตรียมทีมฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยก่อนการเดินทางไปแข่งขัน สรุปได้ดังนี้

1. ด้านงบประมาณ มีปัญหาด้านการงบประมาณที่ไม่เพียงพอ การเบิกจ่ายที่ล่าช้า และไม่มี การจัดงบประมาณทำการเก็บตัวฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง

2. การเก็บตัวฝึกซ้อม

2.1 การคัดเลือกตัวนักกีฬา ควรกำหนดวิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬาให้มีมาตรฐาน และเป็นธรรม

2.2 ควรให้อำนาจในการฝึกซ้อม และเตรียมทีมแก่ผู้ฝึกสอน ไม่มีการก้าวก่ายหน้าที่ของแต่ละฝ่าย โดยการกำหนดให้มีการประสานงานกัน และกำหนดแนวทางในการขอตัวนักกีฬาจากต้นสังกัด เพื่อเข้าร่วมเก็บตัวฝึกซ้อม

2.3 ควรมีการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการ วิธีการคัดเลือกตัว เพื่อแจ้งให้นักกีฬามีโอกาสเข้าร่วมคัดเลือกตัวให้มากขึ้น

2.4 ควรมีการจัดหาผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถจากต่างประเทศ ให้ครบทุกสมาคมกีฬา

2.5 ควรกำหนดรางวัลให้นักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัล ลดหลั่นกันลงตามลำดับ และควรพิจารณารางวัลให้กับนักกีฬาที่มีความพยายาม และมีความสามารถด้วย

2.6 ควรกำหนดจำนวนเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสมกับจำนวนนักกีฬา

3. สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อม

3.1 จัดสร้างหรือหาสนามฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน ให้อยู่ใกล้กับสถานที่เก็บตัว เพื่อลดปัญหาการเดินทาง

3.2 อุปกรณ์ที่ฝึกซ้อม ควรจะเป็นอุปกรณ์ชนิดเดียวกันกับชนิดแข่งขันโดยให้ได้มาตรฐานสากล และมีปริมาณเพียงพอ

4. สถานที่พัก

4.1 ควรจัดให้นักกีฬาทุกชนิดกีฬา เข้าพักที่เดียวกัน เพื่อง่ายต่อการปกครองดูแลของฝ่ายต่าง ๆ

4.2 สถานที่พักจะต้องมีความสะอาด สะดวกสบาย มีสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม และควรอยู่ใกล้สถานที่ฝึกซ้อม

5. ด้านอาหาร ควรจัดอาหารให้ถูกหลักโภชนาการ หรือควรมีนักโภชนาการเป็นผู้แนะนำเกี่ยวกับด้านอาหารแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีคุณภาพถูกต้องตามหลักโภชนาการการกีฬา และมีปริมาณเพียงพอ

6. สวัสดิการ

6.1 ควรจัดให้มีสวัสดิการรองรับส่งนักกีฬา

6.2 ควรให้มีการรักษาพยาบาลอย่างพอเพียง

6.3 ควรให้สวัสดิการด้านการศึกษา และด้านอาชีพแก่นักกีฬา

7. ด้านสุขภาพ

7.1 ควรจัดให้มีแพทย์ประจำทุกสมาคมระหว่างการแข่งขัน และควรมีแพทย์ครบทุกชนิดกีฬาในระหว่างการแข่งขัน

7.2 ควรมีนักกายภาพบำบัดประจำทีมทุกสมาคม

7.3 ควรจะมีนักจิตวิทยาการกีฬาให้คำปรึกษาแก่นักกีฬา ทั้งการเตรียมทีม และการแข่งขัน

มงคลชัย ช่างต่อ (2537: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาพลศึกษา ในการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ฝึกสอน 108 คน และนักกีฬา 324 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาในระดับน้อยที่สุด คือ ด้านความปลอดภัย

ปัญหาในระดับน้อย คือ ด้านนักกีฬาและเพื่อนร่วมทีม ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ด้านการฝึกทักษะ ด้านงบประมาณ อุปกรณ์ และสถานที่ แต่เฉพาะในส่วนของปัญหาด้านงบประมาณ ด้านโภชนาการ ด้านสุขภาพอนามัยและสวัสดิการ เป็นปัญหาในระดับมาก

ความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้ฝึกสอน เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาพลศึกษาในการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536 มี 6 ด้านที่ไม่แตกต่างกัน คือ ด้านงบประมาณ อุปกรณ์ และสถานที่ ด้านการฝึกสมรรถภาพทางกาย ด้านการฝึกทักษะ ด้านการฝึกสอน ด้านความปลอดภัย ด้านสุขภาพอนามัยและสวัสดิการ ยกเว้น 2 ด้าน คือ ด้านนักกีฬาและเพื่อนร่วมทีม ด้านโภชนาการ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมการกีฬา (2538: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการเตรียมนักกีฬาทีมชาติไทย เข้าแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 12 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเตรียมนักกีฬาทีมชาติไทย ที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 12 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการส่งเสริมและสนับสนุน การดำเนินงานของสมาคมกีฬาต่าง ๆ ต่อไป การศึกษาทำโดยใช้แบบรายงาน ผลการติดตามผลและประเมินผล การฝึกซ้อมกีฬา สำหรับผู้รายงานเป็นพนักงานของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่ไปสังเกตการณ์การฝึกซ้อม ของนักกีฬาสมาคมต่างๆ รวม 18 สมาคมๆ ละ 2 ครั้ง นำแบบรายงานมาวิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง และความเรียง ผลการศึกษาพบว่า พบปัญหาในการเตรียมนักกีฬา 3 ด้าน ด้วยกัน คือ

1. ด้านการฝึกซ้อม

1.1 ปัจจัยที่สมาคมกีฬาส่วนใหญ่ดำเนินการอยู่ในระดับดี ได้แก่ ความสามารถทางทักษะของนักกีฬา

1.2 ปัจจัยที่สมาคมกีฬาส่วนใหญ่ดำเนินการอยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ การสร้างแรงจูงใจของผู้ฝึกสอนกีฬา

1.3 ปัจจัยที่สมาคมกีฬาส่วนใหญ่ควรต้องพิจารณาปรับปรุง ได้แก่ ความเหมาะสมของจำนวนผู้ฝึกสอน กับจำนวนนักกีฬา

2. ด้านสมรรถภาพ

2.1 ปัจจัยที่สมาคมส่วนใหญ่ ดำเนินการอยู่ในระดับดี ได้แก่ การใช้โปรแกรมการฝึกหลายรูปแบบ และความสะดวกในการเดินทางไปสนามฝึกซ้อม

2.2 ปัจจัยที่สมาคมกีฬาส่วนใหญ่ดำเนินการอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ การใช้หลักจิตวิทยาการกีฬา

3. ด้านความเป็นอยู่ สวัสดิการ ชวัญและกำลังใจ

3.1 ปัจจัยที่สมาคมกีฬาส่วนใหญ่ดำเนินการอยู่ในระดับดี ได้แก่ การได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากครอบครัว

3.2 ปัจจัยที่สมาคมกีฬาส่วนใหญ่ควรต้องพิจารณาปรับปรุง ได้แก่ ความเหมาะสมของเบี้ยเลี้ยงฝึกซ้อม และการบริหารด้านนันทนาการ

3.3 ปัจจัยที่สมาคมกีฬาส่วนใหญ่ดำเนินการอยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ สวัสดิการที่ได้รับจากสมาคม หรือหน่วยงานอื่น ๆ

ประชุม บุญเทียม (2538: 68-70) ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬา ทีมชาติไทย เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการฝึกซ้อม ของนักกีฬาทีมชาติ เพื่อเข้าแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17 มี 9 ด้านด้วยกัน คือ

1. ปัญหาด้านสถานที่ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีปัญหาในด้าน การเดินทางไปสนามฝึกซ้อม จำนวนสนามฝึกซ้อม มาตรฐานของอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม อุปกรณ์การเสริมสร้างสมรรถภาพ เช่น อุปกรณ์ฝึกซ้อมด้านน้ำหนัก และอุปกรณ์ฝึกซ้อมกับจำนวนนักกีฬา และขนาดของสนามฝึกซ้อม รวมทั้งแสงสว่างในสนามฝึกซ้อม

2. ปัญหาด้านผู้จัดการทีม มีหลายด้าน ได้แก่ การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิค และโปรแกรมการฝึกซ้อม การบำรุงขวัญและกำลังใจในการฝึกซ้อมการดูแลเอาใจใส่และติดตามการฝึกซ้อมอย่างใกล้ชิด การแก้ไขปัญหาในการฝึกซ้อม และความเสมอภาคกับนักกีฬา และผู้ฝึกสอน

3. ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ สมาคมที่เกี่ยวข้องกับการฝึก มีปัญหาเรียงตามลำดับในด้าน การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน ด้านหน่วยงานต้นสังกัดของนักกีฬาและผู้ฝึกสอน การดูแลเอาใจใส่และติดตามการฝึกซ้อมอย่างใกล้ชิดกับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม การอำนวยความสะดวกและประสานงานด้านธุรการ ด้านสถานที่ฝึกซ้อม และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านที่พักและที่เก็บตัว ด้านสวัสดิการ และด้านสุขภาพอนามัย

4. ปัญหาด้านสุขภาพอนามัยในขณะที่ฝึกซ้อม สรุปเป็นหัวข้อได้ดังนี้ ชาติแพทย์และผู้ดูแล ในช่วงฝึกซ้อม และเก็บตัว การพักผ่อนขณะฝึกซ้อมไม่พอเพียง การให้การปฐมพยาบาลอาการบาดเจ็บ

ในขณะที่ฝึกซ้อมยังไม่เพียงพอ คุณภาพและปริมาณของอาหารตามโภชนาการแต่ละชนิดกีฬา ยังไม่พอเพียง รวมทั้งปัญหาการบาดเจ็บหรือมีโรคประจำตัวของนักกีฬา

5. ปัญหาด้านที่พัก หรือที่เก็บตัว พบว่า ขาดการให้บริการ สันทนาการ เช่น โทรทัศน์ เกม และอื่นๆ ขาดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เครื่องมือสื่อสารอุณหภูมิและการถ่ายเทของอากาศ ในที่พักไม่ดี เสียงรบกวนจากสมาชิกที่พักด้วยกัน และความสะอาดของห้องพัก และบริเวณโดยรอบ

6. ปัญหาด้านงบประมาณ และสวัสดิการ เบี้ยเลี้ยงที่ได้รับในการเก็บตัวฝึกซ้อม และงบประมาณที่ได้รับระหว่างการเก็บตัวฝึกซ้อม การเบิกจ่ายงบประมาณ และสวัสดิการในการฝึกซ้อม เช่น ชุดกีฬา การพักผ่อน น้ำดื่ม เครื่องบำรุงร่างกาย และการรักษาพยาบาล ฯลฯ งบประมาณในการประชาสัมพันธ์ให้นักกีฬาทำการคัดเลือกตัว งบประมาณและสวัสดิการในการจัดการแข่งขัน เพื่อคัดเลือกนักกีฬาในการฝึกซ้อมก่อนคัดเลือกตัว

7. ปัญหาด้านการเรียน การทำงาน และสโมสร หรือหน่วยงานต้นสังกัดเรียงตามลำดับ ความสำคัญของปัญหาดังนี้ ภาครด้านครอบครัว การเรียน การทำงานของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนทำให้การฝึกซ้อมไม่ต่อเนื่อง ความร่วมมือในการอนุญาตอย่างเป็นทางการให้นักกีฬา และผู้ฝึกสอนไปฝึกซ้อมของสโมสร และหน่วยงานต้นสังกัด รวมทั้งการที่สโมสรและหน่วยงานต้นสังกัดนำตัวนักกีฬาไปทำการแข่งขันในนามสโมสร ระหว่างการเก็บตัวฝึกซ้อม ความร่วมมือในการส่งนักกีฬามาร่วมคัดเลือกและทำการฝึกซ้อมตลอดจนการอ้างสิทธิของสโมสร ในการเรียกร่องผลประโยชน์จากนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและสมาคม

8. ปัญหาด้านการประสานงาน พบว่าขาดการประสานงานระหว่างคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย กับสมาคม นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ขาดการประสานงานระหว่างสมาคมกีฬากับหน่วยงานต้นสังกัดของนักกีฬาและผู้ฝึกสอน และขาดการประสานงานด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแข่งขัน กติกา ตลอดจนระเบียบการแข่งขัน รวมทั้งการประสานงานระหว่างกีฬาแห่งประเทศไทยกับสมาคมของนักกีฬา

9. ปัญหาต่างๆ ไป พบว่า ยังไม่มีการวางแผนฝึกซ้อมระยะยาวอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างทีมระยะเวลาการฝึกซ้อมน้อยเกินไป การมีคู่หรือทีมฝึกซ้อมที่มีฝีมือทัดเทียมกันหรือดีกว่า ควรมีการฝึกการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย เช่น ความอดทน ความคล่องตัว และการฝึกทางด้านจิตวิทยา รวมทั้งการลดความเครียดในช่วงการฝึกซ้อมและเก็บตัว ควรมีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ เช่น วิดีโอที่เกี่ยวกับการกีฬา แรงกดดันจากสื่อมวลชนในช่วงการฝึกซ้อมและเก็บตัว ตลอดจนระยะเวลาในการฝึกซ้อมมากเกินไป

นอกจากนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทย (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัญหาในการฝึกซ้อม กีฬาของนักกีฬาทีมชาติไทย ชุดเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 11 ปี พ.ศ. 2534 จำนวน 18 ชนิดกีฬา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักกีฬาจำนวน 181 คน ศึกษาปัญหาต่าง ๆ รวม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ในการฝึกซ้อม อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน หรือโค้ช ด้านสุขภาพพอนามัยในขณะที่ฝึกซ้อม ด้านขวัญกำลังใจ ด้านสถานที่พักหรือเก็บตัว และด้านทั่ว ๆ ไป พบว่า ปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยชุดเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 11 โดยรวมจะเป็นปัญหาระดับน้อย ซึ่งไม่เป็นอุปสรรคในการฝึกซ้อม

ในระดับปานกลาง คือ ปัญหาด้านสุขภาพพอนามัยในขณะที่ฝึกซ้อม ซึ่งขาดแพทย์ดูแล ในขณะที่ฝึกซ้อม ปัญหาด้านขวัญกำลังใจ คือ เบี่ยงเบนที่ไม่เพียงพอและการเกิดความเครียดในช่วงการฝึกซ้อม และปัญหาด้านทั่ว ๆ ไป เช่น การไม่มีเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น วีดีโอ ที่เกี่ยวกับการกีฬา มาใช้ และการขาดการฝึกทางด้านจิตวิทยาการกีฬา เป็นต้น

สมคิด ปิ่นทอง (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาในการเตรียมทีม นักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 (ระยะที่ 2) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 (ระยะที่ 2) ใช้แบบสอบถาม 8 ด้าน คือ ด้านสวัสดิการ ด้านการฝึกซ้อม ด้านการเรียน การทำงานและสโมสรหรือหน่วยงานต้นสังกัด ด้านเจ้าหน้าที่สมาคมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อม ด้านโภชนาการ ด้านงบประมาณ ด้านสุขภาพพอนามัย ในขณะที่ฝึกซ้อม ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักกีฬา 520 คน ผู้ฝึกสอน 99 คน และกรรมการบริหารสมาคม 52 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านสวัสดิการ มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 10 สมาคม สำหรับสมาคมชกก็ไม่มีการเตรียมทีมด้านนี้ และมีปัญหาด้านนี้มาก
2. ด้านการฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 13 สมาคม สำหรับสมาคมสนุกเกอร์ และยิมนาสติก มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก
3. ด้านการเรียน การทำงานและสโมสรหรือหน่วยงานต้นสังกัด มีการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 10 สมาคม สำหรับสมาคมสนุกเกอร์ มวยสากล และยิมนาสติก มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก
4. ด้านเจ้าหน้าที่สมาคมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 11 สมาคม สำหรับสมาคมมวยสากลสมัครเล่น มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก
5. ด้านโภชนาการ มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 11 สมาคม สำหรับสมาคมมวยสากลสมัครเล่น มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก

6. ด้านงบประมาณ มีสภาพการเตรียมทีมมาก และไม่มีปัญหา สำหรับสมาคมยกน้ำหนัก มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก

7. ด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีม น้อยที่สุด 13 สมาคม สำหรับสมาคมวอลเลย์บอล มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อยที่สุด และมีปัญหาด้านนี้น้อย

8. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีม น้อยที่สุด 10 สมาคม สำหรับสมาคมวอลเลย์บอล มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อยที่สุด และมีปัญหาด้านนี้น้อย

ปิยะชน โพธิเจริญ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาของคณะนักกีฬา ทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 19 โดยได้ทำการศึกษาเพื่อทราบสภาพและปัญหาของ คณะนักกีฬาทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 19 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมชาติไทย จำนวน 619 คน ประกอบด้วย นักกีฬา 515 คน ผู้ฝึกสอน 69 คน และผู้จัดการทีม 35 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ (ฝึกซ้อม/แข่งขัน) นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมชาติไทย ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสภาพที่ดำเนินการและระดับของปัญหามากที่สุด คือ จำนวนสนามฝึกซ้อมต่อทีม กีฬาไม่เพียงพอ ส่วนผู้ฝึกสอนมีความเห็นว่าระดับของปัญหามากที่สุด คือ ระบบถ่ายเทอากาศใน สนามแข่งขัน

2. ด้านสถานที่พักและอาหาร นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมชาติไทย ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสภาพที่ดำเนินการและระดับของปัญหามากที่สุด คือ รายการอาหารที่เจ้าภาพจัดให้ซ้ำกันทำให้เบื่อ ส่วนผู้จัดการทีมมีความเห็นว่าระดับของปัญหามากที่สุด คือ การจัดแพทย์ประจำที่พักตลอด 24 ชั่วโมง

3. ด้านการจัดการแข่งขัน ผู้จัดการทีมชาติไทย ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสภาพที่ดำเนินการและระดับของปัญหามากที่สุด คือ ผู้ตัดสินไม่มีความยุติธรรมในการตัดสิน ส่วนนักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีความเห็นว่าสภาพที่ดำเนินการเกี่ยวกับห้องพักนักกีฬาภายในสนามแข่งขันไม่มี

4. ด้านสุขภาพพลานามัย สภาพที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเจ็บป่วยหรือได้รับการบาดเจ็บ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมชาติไทย ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีการบาดเจ็บหรือได้รับการบาดเจ็บ และทั้ง 3 กลุ่ม มีความเห็นว่าระดับของปัญหามากที่สุด คือ การจัดแพทย์ประจำทีมไม่มี

5. ด้านขวัญกำลังใจ ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมชาติไทย ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสภาพที่ ดำเนินการเกี่ยวกับมารยาทในการดูแลและการเชียร์กีฬาของเจ้าภาพมีผลต่อการแข่งขัน ส่วนนักกีฬามี ความเห็นว่า มีความวิตกกังวลก่อนการแข่งขัน และทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นว่าระดับของปัญหามากที่สุด คือ ความล่าช้าของการเบิกเบี้ยเลี้ยงที่ได้รับ

6. ด้านการขนส่ง ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมชาติไทย ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสภาพที่ดำเนินการเกี่ยวกับยานพาหนะเพื่อเหตุเร่งด่วน เช่น การเจ็บป่วยหรือติดต่อกับสถานการณ์กับสถานการณ์ที่ไม่มีนักกีฬาที่มีความเห็นว่า การจราจรขณะเดินทางไปแข่งขันไม่สะดวก ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมมีความเห็นว่าระดับของปัญหามากที่สุด คือ ยานพาหนะที่เจ้าภาพจัดให้ นักกีฬาที่มีความเห็นว่าระดับของปัญหามากที่สุด คือ การเดินทางจากสถานที่พักไปสนามแข่งขัน

สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาโอลิมปิกเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้จัดการทีมจำนวน 12 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 12 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนจำนวน 12 คน รวม 36 คน และนักกีฬาจำนวน 144 คน รวมทั้งสิ้น 180 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่พบมาก คือ ระยะเวลาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมที่พบมาก คือ อุปกรณ์การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย และความสะดวกในการใช้สนามฝึกซ้อม
3. ปัญหาด้านการฝึกซ้อมที่พบมากที่สุด คือ การทดสอบความพร้อมของทีมโดยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ

4. ปัญหาด้านงบประมาณที่พบมากที่สุด คือ งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
 5. ปัญหาด้านสวัสดิการที่พบมากที่สุด คือ การจัดสอนเสริมด้านการศึกษาให้กับนักกีฬา
- อนุโพธ สุคนธ์พานิช (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก ครั้งที่ 5 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ประจำทีมจำนวน 60 คน นักกีฬาจำนวน 186 คน ผลการวิจัยพบว่า
- เจ้าหน้าที่ประจำทีม

1. ปัญหาการเตรียมทีมด้านการฝึกซ้อมสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ จำนวนอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 53.33

2. ปัญหาการเตรียมทีมด้านสวัสดิการและสุขภาพอนามัย ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ สวัสดิการค่ารักษาพยาบาลในยามเจ็บป่วย คิดเป็นร้อยละ 43.33

3. ปัญหาการเตรียมทีมด้านการจัดการและการบริหารทีม ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ การสนับสนุนงบประมาณในการทำทีมอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 41.67

นักกีฬา

1. ปัญหาการเตรียมทีมด้านการฝึกซ้อม สถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ข้อที่เป็นปัญหามาก คือ สนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขันใช้สนามเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 32.80

2. ปัญหาการเตรียมทีมด้านสวัสดิการและสุขภาพอนามัย ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ สวัสดิการค่ารักษาพยาบาลในยามเจ็บป่วย คิดเป็นร้อยละ 29.03

ศิริวุฒิ ทิพย์ไกรสร (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความคิดเห็นว่าสภาพการเตรียมทีมด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาการเตรียมทีมด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักกีฬา มีความคิดเห็นว่าสภาพการเตรียมทีมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาการเตรียมทีมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เลวิส (Lewis. 1951: A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลวิเคราะห์ของการจัดการแข่งขันกีฬาภายในทางด้านการให้การสนับสนุนมหาวิทยาลัยระดับสูงในรัฐเทนเนสซี (Tennessee) โดยใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์สำรวจซึ่งสร้างขึ้นโดย ดร. คริสโตเฟอร์ อัลเลน บราวน์ (Christopher Alan Brown) ข้อมูลทั้งหมดได้จากแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อคำถาม 9 หัวข้อ ได้แก่

ประกอบด้วยหัวข้อคำถาม 9 หัวข้อ ได้แก่

1. สาเหตุและจุดมุ่งหมายในการจัดการแข่งขัน
2. ระเบียบการจัดการแข่งขัน
3. การประสานงานและการบริหารงาน
4. ตารางจัดการแข่งขัน
5. กำหนดการแข่งขัน
6. สถานที่และอุปกรณ์ในการจัดการแข่งขัน
7. ระบบการให้คะแนนและการให้รางวัลแก่ผู้ชนะ
8. การประชาสัมพันธ์
9. คณะกรรมการในการจัดการแข่งขัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. โดยทั่วไป การดำเนินการในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัย กระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากระบบการให้คะแนน การให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์
2. การจัดการแข่งขันกีฬากายในของทุกมหาวิทยาลัย ล้วนแต่มีเหตุผล และความมุ่งหมายในการจัดการทั้งสิ้น
3. ความคล้ายคลึงกันในการจัดการแข่งขันของแต่ละมหาวิทยาลัย คือ การใช้ผู้บริหารงานระดับมืออาชีพมาดำเนินการ
4. การบริหารงานด้านนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากนักศึกษาที่เคยดำเนินการมาเป็นการใช้ผู้ที่มีความชำนาญงานนี้โดยตรง
5. การจัดการปฐมพยาบาลนับว่ายังมีน้อย
6. การสนับสนุนทางการเงินในการจัดการแข่งขันกีฬากายในของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น เพียงพออยู่แล้ว
7. กฎระเบียบ การแข่งขันที่มีความเที่ยงตรงและเหมาะสมดี
8. ระบบการให้คะแนนยังไม่เน้นหนักถึงระดับสูง
9. ธรรมเนียมการจัดการงานเลี้ยงฉลองรางวัลจากการแข่งขันไม่นิยมกระทำกันมากนัก

แกรี่ (Gary. 1977: 3184-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจเบื้องหลังทางสังคมของนักเรียน ซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกา ในการแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาว ครั้งที่ 12 ปี ค.ศ. 1976 ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาส่วนมากมาจากครอบครัวชนชั้นกลางและชั้นสูง ซึ่งได้รับการสนับสนุนด้านกำลังทรัพย์และกำลังใจจากผู้ปกครอง ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ ผลการวิจัยได้ชี้ให้เห็นถึงสถานภาพทางสังคมของนักกีฬาว่า นักกีฬาที่จะมีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในด้านกีฬา จะต้องมีฐานะทางการเงินและทางสังคมเป็นส่วนประกอบนอกเหนือจากส่วนประกอบอื่นๆ เช่นคุณภาพของผู้ฝึกสอน ประสบการณ์ในการแข่งขันระดับสมองในเชิงกีฬา เป็นต้น นอกจากนี้ การสนับสนุนของญาติ เพื่อนฝูง จะเป็นเครื่องช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของนักกีฬา ทำให้โอกาสที่จะประสบผลสำเร็จของนักกีฬามีมากขึ้น

ปาร์ค (Park. 1987: 345-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของลักษณะการสอนฟุตบอลของโค้ชและวุฒิภาวะของผู้รับการฝึกที่มีต่อความพร้อมของนักฟุตบอล โดยใช้สถานการณ์การเป็นผู้นำเป็นการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างนักฟุตบอลของวิทยาลัยและโค้ช โดยวัดผลการสอนของโค้ช และวุฒิภาวะของผู้รับการฝึกที่มีต่อความพร้อมของนักฟุตบอล ตัวแปรคือ สถานการณ์การเป็นผู้นำที่สร้างขึ้น โดยวัดขณะที่แข่งขัน ศึกษาลักษณะการเป็นผู้นำของโค้ชที่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักกีฬาทุกคน โดยมีเครื่องมือเป็นมาตรวัดเกี่ยวกับวุฒิภาวะที่สร้างขึ้นในสถานการณ์การเป็นผู้นำ วิดีโอเทปเกี่ยวกับข้อจำกัด

และลักษณะการเป็นผู้นำที่ดี และให้นักฟุตบอลตอบแบบสอบถามจะให้คะแนน 1 ใน 4 จากวิดิโอเทปที่จำลองลักษณะการเป็นผู้นำบางอย่าง เก็บข้อมูลทันทีหลังจากดูเทป ผลการศึกษาพบว่า ในสถานการณ์การเป็นผู้นำนั้น ถ้าหากพฤติกรรมของโค้ชเป็นไปในทางที่ดี ชัดเจนและแน่นอนก็เท่ากับว่าเป็นการเตรียมรูปแบบการฝึกซ้อมและการพัฒนาการสอนให้ดีขึ้น และในที่สุดจะปรับปรุงตามความสามารถของนักกีฬา โค้ชส่วนใหญ่ไม่คำนึงถึงระดับวุฒิภาวะ มักเป็นโค้ชที่มีลักษณะที่เน้นทั้งทักษะและความสำคัญเป็นอย่างสูงต่อนักกีฬาฟุตบอล

คิม (Kime, 1990: 2423-A) ได้วิจัยเรื่อง กีฬาโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับกลางในเพนซิลเวเนีย แบบการวิเคราะห์บริหารสนับสนุนงบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก การดูแลทางการแพทย์ การเข้าร่วมบุคลากร การวางแผนและปรัชญา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับกลางในเพนซิลเวเนียพยายามที่จะสนองความต้องการด้านกีฬาของนักเรียน ปัญหาของผู้จัดการด้านกีฬา คือ การขาดสภาพสำหรับโปรแกรม ปัญหาของทีมผู้ฝึกที่จำเป็นต้องมีการปรับปรุง เนื่องจากผู้ฝึกจำนวนมากเป็นอัตราจ้าง นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญต่อการดูแลทางการแพทย์ เนื่องจากโรงเรียนหลายแห่งไม่ได้เตรียมการ ผู้ปกครองควรเป็นแหล่งเงินทุนเสริม

โช (Cho, 1990: 1070) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะคตินักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชที่มีผลต่อการเตรียมตัวของนักกีฬา โดยใช้แบบทดสอบทัศนคตินักกีฬาของสเตปป์ที่ใช้วัดทัศนคติในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักกีฬาทีมชาติเกาหลี จำนวน 313 คน โค้ช จำนวน 19 คน เป็นโค้ชกีฬาประเภททีม และอยู่ในระหว่างการเตรียมตัวสำหรับการแข่งขัน กีฬาเอเชียนเกมส์ที่กรุงปักกิ่ง เก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 16 มีนาคม ถึงวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2533 การเก็บตัวฝึกซ้อมในศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาแห่งชาติไทยนั้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬา ก่อนการแข่งขัน
2. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชที่มีต่อทัศนคติเห็นด้วยให้การสนับสนุนในการเตรียมตัว ในด้านการรับรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาทางบุคลิกภาพ สภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ โดยทั่วไป รวมทั้งในด้านอื่นๆ ไป
3. นักกีฬาทีมชาติเกาหลี ในกีฬาที่ไม่ปะทะและกีฬาประเภททีม มีความเห็นด้วยอย่างมาก ในด้านการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬา ที่ต้องปะทะและนักกีฬาประเภทบุคคล
4. นักกีฬาทีมชาติหญิงของประเทศเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุน ในการเตรียมทีมมากกว่านักกีฬาชาย
5. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีมีโอกาสไปแข่งขันในที่ต่างๆ ทั่วโลก มีทัศนคติเห็นด้วยและ

ให้การสนับสนุนในการฝึกซ้อมมากกว่านักกีฬาที่ไม่เคยออกไปแข่งขันในที่ต่างๆ ทั่วโลก

6. โค้ชทีมชาติเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยเป็นอย่างมากในการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬา

ซิมเมอร์แมน (Zimmerman. 1991: 1745) ได้ศึกษาเรื่อง จิตวิทยาการกีฬาแนวใหม่ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้กระบวนการบำบัดด้วยระบบ ครอบครัว ทฤษฎี และเทคนิคกับทีมกีฬา การวิจัยนี้เพื่อต้องการที่จะศึกษาวิธีการใหม่ในการทำงานกับทีมกีฬา โดยให้ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาใช้จิตวิทยากีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกซ้อมและการเตรียมทีมกีฬาเพื่อการแข่งขัน โดยผู้วิจัยให้คำปรึกษากับทีมกีฬามหาวิทยาลัยด้วยการใช้ทฤษฎีและเทคนิคการบำบัดด้วยระบบครอบครัว การศึกษาแนวทางจิตวิทยาการกีฬาแนวใหม่ โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ จากการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบผลการศึกษา รวมทั้งของปฏิกริยาที่เกิดขึ้นโดยละเอียด ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งที่นักบำบัดจะนำไปใช้ในการให้คำปรึกษาทีมกีฬา

คีทติง (Keating. 1993: 1082) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบการเตรียมตัวในการแข่งขันฮอกกี้ระดับอาชีพ เพื่อต้องการศึกษาผลของการเล่นฮอกกี้ในระดับอาชีพที่ติดตามก่อนการแข่งขันต่างๆ หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขันในแต่ละรอบ ผลการแข่งขันเปรียบเทียบกับ 5 รายการ คือ การมาถึงสนามแข่งขัน ลักษณะของการแต่งตัว การอบอุ่นร่างกายก่อนการแข่งขัน การตัดสินใจหลังการแข่งขัน และพิธีการต่างๆ ของทีม ศึกษาความก้าวหน้าของแต่ละบุคคล นำไปสู่ภาวะอื่นๆ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของร่างกาย ความพร้อมของความรู้สึก และการเตรียมพร้อมทางด้านจิตใจ ผลการศึกษาออกมาสนับสนุนข้อมูลด้านพิธีการต่างๆ ของทีม ลักษณะประจำตัว และจุดมุ่งหมายที่จะนำไปสู่การเตรียมตัวของนักกีฬา ลักษณะต่างๆ เหล่านี้แสดงถึงความเที่ยงตรงทางด้านเทคนิค ด้านสรีรวิทยา การออกกำลังกาย และเทคนิคด้านจิตวิทยาการกีฬา

ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาอาชีพจะต้องมีโครงสร้าง และลักษณะประจำตัวที่เป็นส่วนรวมมากกว่านักกีฬารสมัคร ซึ่งจะเป็นลักษณะติดตัวระยะยาวในการแข่งขันต่างๆ ด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาเซปักตะกร้อชายที่ได้รับการคัดเลือก เพื่อทำการฝึกซ้อมในการเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 22 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 จำนวน 23 คน เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อ 19 คน และนักกีฬาตะกร้อวง 4 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาเซปักตะกร้อชายที่ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 22 จำนวน 14 คน (ดูภาคผนวก ก) จำแนกเป็น นักกีฬาเซปักตะกร้อ 12 คน และนักกีฬาตะกร้อวง 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม
2. การเขียนบันทึกการฝึกซ้อม (Journal) (ดูภาคผนวก ข) เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ซึ่งนักกีฬาแต่ละคนจะเขียน อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง
3. แบบสัมภาษณ์ (Interview Protocol) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยคำถามปลายเปิด มีคำถามจำนวน 14 ข้อ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการสร้างแบบบันทึกการฝึกซ้อมและแบบสัมภาษณ์

ศึกษาคำรา เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเขียนบันทึกตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการเตรียมทีมนักกีฬาเซปักตะกร้อและกีฬาอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบการเขียนบันทึก และแบบสัมภาษณ์ แล้วนำเครื่องมือทั้งสองใช้ในการศึกษานำร่องกับกลุ่มนักกีฬา

ทีมชาติประเภทอื่นที่เตรียมตัวไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่ประเทศเวียดนาม จำนวน 10 คน เพื่อแก้ไขและปรับปรุงแบบบันทึกการฝึกซ้อมและแบบสัมภาษณ์ให้เข้าใจง่าย ก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คัดเลือกตัวนักกีฬาเซปักตะกร้อไว้ 14 คน เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ.2546 เพื่อเป็นตัวแทนทีมชาติไทยเข้าแข่งขันกีฬาซีเกมส์ในเดือนธันวาคม ปี พ.ศ.2546 ที่ประเทศเวียดนาม
2. เข้าค่ายเก็บตัวและวางแผนการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาตะกร้อตั้งแต่วันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2546 โดยทำการสังเกตแบบมีส่วนร่วมทุกครั้งที่ทำการฝึกซ้อม และเขียนบันทึกการสังเกต (Field Note) ของกลุ่มตัวอย่างทุกคนทันทีที่สิ้นสุดการฝึกแต่ละครั้ง โดยพิมพ์บันทึกการสังเกตลงในโปรแกรมไมโครซอฟเวิร์ดสำหรับวินโด
3. เริ่มสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเป็นทางการโดยใช้แบบสัมภาษณ์ในสัปดาห์สุดท้ายของการฝึกซ้อมก่อนเดินทางไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่ประเทศเวียดนาม ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกการสัมภาษณ์และนำเทปมาถอดแบบคำต่อคำ (Transcribe Verbatim) ด้วยตนเอง โดยพิมพ์สคริป (Transcription) การสัมภาษณ์ลงในโปรแกรมไมโครซอฟเวิร์ดสำหรับวินโด
4. ให้นักกีฬาเขียนบันทึกการฝึกซ้อมทุกวันและเก็บรวบรวมทุกสัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูลและการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. อ่านบันทึกการสังเกตการฝึกซ้อมเซปักตะกร้อ สคริปการสัมภาษณ์และบันทึกการฝึกซ้อมของกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาหัวข้อหรือหัวเรื่อง (Theme) ที่แต่ละคนกล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่ประเทศเวียดนาม
2. อ่านบันทึกรายวันของนักกีฬาทุกสัปดาห์
3. จัดระบบข้อมูลจากบันทึกการสังเกต บันทึกการฝึกซ้อม สคริปการสัมภาษณ์ ในรูปของหัวข้อหรือหัวเรื่อง (Theme) และหัวข้อย่อย (Category) เพื่อสรุปผลการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาในการเตรียมทีมเซปักตะกร้อ เพื่อเข้าแข่งขันกีฬาซีเกมส์ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 ที่ประเทศเวียดนาม
4. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล (Constant Comparison) ที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกต (Lincoln & Guba. 1985: 339-344) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

5. นำข้อมูลซึ่งเป็นสคริปการสัมภาษณ์ บันทึกการฝึกซ้อม บันทึกการสังเกตมาใช้ประกอบการเขียนผลการศึกษาและอภิปรายผล

6. คัดเลือกและยกข้อความหรือคำอธิบายที่กลุ่มตัวอย่างบรรยายไว้ และมีความสอดคล้องกับหัวเรื่องที่สรุปเพื่อประกอบการเขียนผลการวิจัย

การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล

การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล (Trustworthiness) ใช้วิธีการ 2 อย่าง คือ การตรวจสอบข้อมูลโดยกลุ่มตัวอย่าง (Member Checks) และวิธีการสามเส้า (Triangulation)

การตรวจสอบข้อมูลโดยกลุ่มตัวอย่าง (Member Checks) เป็นวิธีการหาความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของข้อมูลโดยเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างได้อ่านสคริปการสัมภาษณ์ หรืออ่านผลการศึกษาและการตีความผลการวิจัยว่าถูกต้องหรือไม่ มีส่วนใดไม่ชัดเจน ไม่เป็นจริงหรือควรแก้ไขในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างอ่านสคริปการสัมภาษณ์ซึ่งเป็นผลการวิจัยในบทที่ 4 และแก้ไขหากมีการตีความผิดพลาดแล้วส่งคืนผู้วิจัยภายใน 1 เดือน

วิธีการสามเส้า (Triangulation) คือ การตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างน้อย 3 วิธี ในที่นี้คือ ข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ และบันทึกการฝึกซ้อมของนักกีฬาเพื่อหาความสอดคล้อง ตรงกันของข้อมูล และนำมาสรุปเป็นผลการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัญหาการเตรียมทีมเพื่อการแข่งขันเซปักตะกร้อ ในกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 22 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อชายที่ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 22 จำนวน 14 คน อายุเฉลี่ย 27.36 ปี น้ำหนักเฉลี่ย 68.36 กิโลกรัม ส่วนสูงเฉลี่ย 172.50 เซนติเมตร ประสพการณ์ในการฝึกเฉลี่ย 11.64 ปี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ และการเขียนบันทึกการฝึกซ้อมของนักกีฬา และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ สรุปปัญหาในการเตรียมทีมเซปักตะกร้อ ได้ 6 ด้านด้วยกัน โดยจะนำเสนอผลของข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

- (1) ชุดฝึกซ้อมไม่เพียงพอ
- (2) เบี้ยเลี้ยงออกช้า
- (3) สนามฝึกซ้อมไม่เหมาะสม
- (4) ที่พักนักกีฬาไม่เหมาะสม
- (5) ขาดยานพาหนะ และ
- (6) แพทย์ประจำทีมไม่เพียงพอ

1. ชุดฝึกซ้อมไม่เพียงพอ

การเก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬาเซปักตะกร้อทีมชาติไทยเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาสีเกมส์ที่ประเทศเวียดนามครั้งนี้ มีการเก็บตัวเป็นระยะเวลาจนถึง 8 เดือน ฝึกซ้อมทั้งเช้าและเย็น การฝึกซ้อมแต่ละครั้งทำให้นักกีฬามีเหงื่อออกมากและจำเป็นต้องซักชุดฝึกซ้อม ซึ่งหากชุดที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอก็อาจทำให้เกิดปัญหาตามมาได้ ดังที่ ชาตรี กล่าวว่

ปัญหาต่อไปคือเรื่องเสื้อผ้าครับ สำหรับเสื้อผ้าในการฝึกซ้อม ช่วงแรกๆ จะมีแค่ 2 ชุด คือไม่เพียงพอต่อการฝึกซ้อม เพราะว่าต้องซักตลอดเวลา อาจจะทำให้การพักผ่อนทำไม่ได้เต็มที่ เพราะเสื้อผ้าต้องมือน้อย 4-5 ชุด วันหนึ่งเราซ้อม 2 ครั้ง เราก็ต้องใส่เสื้อผ้าที่เกิดอาการหมักหมมและมีกลิ่นอับ นักกีฬาบางทีเล่นไปเกิดความรำคาญและก็หงุดหงิดได้

นอกจากนั้น กริช ยังกล่าวเสริมอีกว่า

เสื้อผ้าในการฝึกซ้อม ทำให้นักกีฬาหลายคนเก็บตัวฝึกซ้อมด้วยกันมีปัญหา คือ พอเข้าซ้อมเสร็จเราก็ซัก เย็นซ้อมเสร็จก็ต้องซักสลับกันช่วงแรกที่ได้มาจะได้มา 2 ชุด ซักจนซัด บางทีก็ผ้าจางหรือขาดไปเลย คือ จะมีปัญหาตรงนี้ครับ ชุดฝึกซ้อมมีน้อยไปนิดหนึ่งครับ น่าจะได้มากกว่านี้ ส่วน สุธิ์ กล่าวเสริมในทำนองเดียวกันว่า

เรื่องเสื้อผ้า เสื้อผ้าของเราก่อนการแข่งขัน หมายถึงว่า เราเก็บตัวปู้บต้องรออีกประมาณเกือบหนึ่งเดือน หรือสองเดือน เสื้อผ้าฝึกซ้อมถึงจะมาถึง อีกอย่างหนึ่งเนี่ย เราใช้ประมาณ 2-3 เดือนถึงจะเปลี่ยนกันครั้งหนึ่ง ถ้าเป็นไปได้ให้มีการเสริมในเรื่องของเสื้อผ้าฝึกซ้อมให้พร้อมใน

การฝึกซ้อม ที่เราซ้อมได้ทั้งเช้าและเย็น ให้มันมีทั้งชุดเช้า ชุดเย็น คือ เปลี่ยนได้ทุกวันอะไรอย่างเสี่ยครับ

2. เบี้ยเลี้ยงออกช้า

ในปัจจุบันกีฬาเซปักตะกร้อเป็นกีฬากึ่งอาชีพ นักกีฬาบางส่วนใช้เงินที่ได้รับจากการฝึกซ้อมหรือการเก็บตัวเป็นหลัก หากเงินในส่วนที่นักกีฬาจะได้รับออกไม่ตรงตามกำหนด ก็อาจส่งผลกระทบต่อนักกีฬาบางส่วนที่ไม่มีเงินสำรอง ทำให้ไม่สามารถกำหนดการใช้จ่ายเงิน หรือจัดสรรเงินที่ควรจะได้รับให้ตรงตามวัตถุประสงค์ได้ ดังที่ พิชิตกร กล่าวว่

ปัญหาเกี่ยวกับเบี้ยเลี้ยง จะมีปัญหาเกี่ยวกับเบี้ยเลี้ยงออกไม่ตรงวันที่กำหนด หรือออกล่าช้า ก็จะมีประจำ สิ่งที่จะต้องแก้ไขเพราะว่าเบี้ยเลี้ยงแต่ละคนนะครับ พอถึงเวลาถ้ามีการจ่ายตรงกำหนด การใช้จ่าย การแบ่งสันปันส่วนที่เราจะใช้จ่ายหรือทำในเรื่องของงบประมาณ หรือในเรื่องของการวางแผนการใช้จ่ายเงินก็จะดียิ่งขึ้นนะครับ

นอกจากนี้ สุธี กล่าวในทำนองเดียวกันว่า

เรื่องของการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงนะครับ เบี้ยเลี้ยงของเราก็คือจะจ่ายประมาณ ซ้อมไป 1 เดือน หรือ 2 เดือน อย่างเสี่ย เบี้ยเลี้ยงเราก็ค่อยทยอยมา คือ ในการเก็บตัวในเดือนที่ 2 นี้จะช้ามากกว่าจะออกได้ต้องออกเองต้องใช้จ่ายเองทุกอย่าง ซึ่งเป็นปัญหานักกีฬาบางคนที่มาจากต่างจังหวัดอย่างเสี่ยเขาจะไม่สามารถหาเงินจากตรงนี้ได้เลย เขาต้องไปหยิบยืมเพื่อน หรือว่ารุ่นพี่ที่เขามี (เงิน) กลายเป็นว่ามันเป็นปัญหารุงรังกัน คนนี้ก็หยิบยืมกัน ผมว่ามันไม่มีใครที่แบบว่าจะหยิบยืมกันได้ตลอด ต้องให้มีการเบิกจ่ายที่พร้อมมากกว่านี้ครับ

ปัญหาเรื่องเบี้ยเลี้ยงออกล่าช้านี้กริชซึ่งเป็นนักกีฬาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยและมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการเรียนหนังสือรวมทั้งส่งเงินบางส่วนกลับไปให้ครอบครัว เขากล่าวถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นหากไม่ได้รับเบี้ยเลี้ยงตรงตามกำหนดว่า

ด้านเบี้ยเลี้ยงการฝึกนะครับ มีปัญหาออกไม่ตรงตามกำหนดนะครับ ซึ่งผลกระทบที่เกิดกับตัวผมโดยตรงก็คือ ผมก็เรียนและศึกษาอยู่นะครับบางที่จะใช้เงินในจำนวนที่ได้นี้ไปจัดสรรแบ่งส่วนให้ทางครอบครัวด้วย แบ่งทางด้านไปเรียน ใช้ในการใช้จ่ายส่วนตัว มีปัญหาอยู่บ้างครับ ถ้าเป็นไปได้ถ้าออกได้ตรงตามที่กำหนดก็จะเป็นผลดีสำหรับตัวผมเองและกีฬา ๆ ทุกคนนะครับ ที่ต้องใช้จ่ายในเรื่องของเงินในเบี้ยเลี้ยงที่ได้

3. สนามฝึกซ้อมไม่เหมาะสม

กีฬาเพื่อการแข่งขันแทบทุกประเภทจำเป็นต้องมีการฝึกซ้อม หากได้รับการฝึกซ้อมไม่เพียงพอหรือไม่สามารถกำหนดการฝึกซ้อมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ เพราะมีปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เช่น มีกิจกรรมอื่น ๆ เข้ามาแทรกในระหว่างการเก็บตัวฝึกซ้อม หรือมีปัญหาในเรื่องของแสงสว่าง เรื่องความสะอาดของสนาม ก็อาจทำให้เกิดปัญหาในการฝึกซ้อมและส่งผลกระทบต่อการแข่งขันได้ ดังที่ อนุวัตร กล่าวว่

เรื่องสถานที่ฝึกซ้อมนะครับ เราต้องไปหาสถานที่ฝึกซ้อมต่างจังหวัด และบางครั้งก็ได้สถานที่ที่ไม่สมควรกับการเก็บตัวสักเท่าไร อย่างไปบางที่โรงยิมส์ไม่มีไฟ และการซ้อมการเล่นก็จะทำได้ไม่เต็มที่ ความชัดของลูกในการมองลูกระยะไกล ๆ หรือว่าการเล่นเกมเนี่ย มันจะมีผลในการฝึกซ้อม ทำให้ซ้อมได้ไม่เต็มที่ เรื่องความสกปรก บางโรงยิมส์ก็จะมีนกพิราบมาถ่ายมูลซึ่งเกิดขึ้นทุกวัน กวาดก็ยังมีอยู่เรื่อยๆ ผมว่ามันก็เป็นอันตรายต่อสุขภาพจิตเหมือนกันนะครับ กริช กล่าวเพิ่มเติมถึงปัญหาในเรื่องของสนามฝึกซ้อมว่า

อย่างตอนที่เก็บตัวที่กรุงเทพฯ นะครับ ก็จะมีปัญหาด้านเวลาช่วงเวลาที่เรามาฝึกซ้อมอยู่ก็จะมีบาสหรือวอลเลย์บอลเข้ามาทำให้เวลาในการฝึกซ้อมของเราขาดหายไปบ้างนะครับ ส่วนตอนที่ไปอยู่ที่ต่างจังหวัด เปลี่ยนสถานที่ฝึกซ้อม มันก็จะมีทางด้านขึ้นถนนนะครับทำให้บรรยากาศอาจจะไม่ดีเท่าไร มีขึ้นก นกก็จะเยอะมากอยู่บนโรงยิมส์นะครับ จะมีปัญหาทางด้านความสะอาด อาจารย์และพี่ ๆ ทุกคนเขาก็ช่วยทำความสะอาดร่วมกันนะครับ แล้วก็มีปัญหาทางด้านแสงสว่างที่จะเข้ามาแยงตา ในเวลาที่เราจะทำการฝึกซ้อม ทำให้เล่นได้ไม่เต็มที่ครับ หลังจากนั้นมาก็ได้มีการนำเอาเศษหนังสือพิมพ์ไปอุดตามรูนะครับก็ทำให้ช่วยลดปัญหาในครั้งนี้อย่างพอสมควร

สอดคล้องกับ พิจิตร ที่กล่าวว่า

ส่วนใหญ่ก็จะใช้วิธีการไปขอสนามตามสถานที่ราชการต่าง ๆ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้มีปัญหาหรืออุปสรรคตลอด และก็ซ้อมไม่ได้เต็มที่ตามเป้าหมาย เพราะสถานที่ฝึกซ้อมนั้นไม่ได้เป็นสถานที่เฉพาะฝึกซ้อมเตะกร้ออย่างเดียว จะต้องมีกิจกรรมอื่น ๆ มาทำให้การฝึกซ้อมไม่เต็มที่ ยกตัวอย่างเช่น ฝึกซ้อม 1 เดือน ฝึกซ้อมจริงๆ อาจจะได้ประมาณ 10 กว่าวัน 15 วัน เป็นปัญหามาตลอด ดูเหมือนเก็บตัวนาน แต่สิ่งที่เป็นปัญหาจริงๆ คือ ระยะเวลาและการกำหนดการฝึกซ้อมเนี่ยได้น้อยมาก

4. ที่พักนักกีฬาไม่เหมาะสม

ในการเก็บตัวระยะยาวจำเป็นต้องมีที่พักนักกีฬาเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัด โรงแรมต่าง ๆ ที่ไปพักในช่วงเก็บตัวนั้น ส่วนใหญ่ไม่มีที่ตากผ้า และนักกีฬาอยู่กันแออัดเกินไปในแต่ละห้อง ดังที่ อนุวัตร อธิบายว่า

เรื่องที่พักนักกีฬาเวลาเราไปตามต่างจังหวัด ก็จะไปนอนพักตามโรงแรม ก็จะมีปัญหาเรื่อง บางโรงแรมเขาจะไม่อำนวยความสะดวกให้กับนักกีฬาเต็มที่ โรงแรมก็จะห้ามตากผ้านอก ระเบียง ซึ่งกีฬามันซัอมเสร็จครั้งหนึ่ง ก็จะต้องซักผ้า ก็ต้องหาที่ตากให้มันแห้งทันในมือถัดไป ที่จะซัอม ก็ลำบากในการหาที่สะดวกต่อการซักผ้าและก็ตากให้แห้ง ซึ่งบางโรงแรมเขาไม่ ยอม ก็ต้องตากในห้องน้ำ เมื่อกากในห้องน้ำเสื้อผ้ามันก็จะไม่ได้รับแสงแดด มันก็จะเกิดกลิ่นอับ และนักกีฬาก็รู้สึกไม่ดีเหมือนกัน ก็อยากจะให้หาสถานที่ที่เหมาะสมกับนักกีฬาครับ ก็คือ ให้มัน มีพื้นที่ในการซักผ้า ตากผ้าให้เพียงพอ และก็ให้นักกีฬาได้ซักแห้งและก็ทันในมือถัดไป ไม่ต้องมา กังวลในเรื่องการตากผ้าอีก ซึ่งมันเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ แต่มีผลกับนักกีฬาเหมือนกัน

ในการทำงานเดียวกัน สุธี กล่าวถึงปัญหาในเรื่องความแออัดของที่พักว่า

ที่พักบางที่ที่เราเคยพักเนี่ย คือ ค่อนข้างจะไม่มาตรฐาน สำหรับนักกีฬาระดับชาติ คือ จะมีแต่ ห้องพักอย่างเดียวเลย มีเตียง 2 ชั้น ประมาณ 4-5 เตียง ในห้องๆ หนึ่ง ซึ่งนักกีฬาก็ไปอัดๆ อยู่ ตรงนั้น ไปอัดอยู่ประมาณ 8 คนอย่างเจ็ย หรือไม่กี่ 6 คน คือ ห้องเหมาะสมสุดผมว่าห้องหนึ่ง ประมาณ 2 คน อะโรยอย่างเนี่ย น่าจะมีทีวี มีพัดลม ตู้เย็น หรือไม่กี่เครื่องปรับอากาศ ทำให้เรา เหมือนได้พักผ่อนจริงๆ ให้เราพร้อมที่จะซัอมในวันต่อๆ ไปครับผม

สอดคล้องกับ พิจิตร กล่าวว่า

ห้องพักนักกีฬาพักรวมกันเยอะเกิน ก็อยากจะให้มีห้องดีๆ ให้นักกีฬานะครับ เราเข้าสู่อาชีพแล้ว อยากรจะให้นักกีฬาพักห้องพักที่มีทีวี ตู้เย็น มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อนร่วมทีมก็มี นอนห้องละ 2 คน นะครับ ที่ผ่านมามีเยอะเกินไป ต้องมีเตียงเสริม บางคนกินนอนไม่หลับ บางคน ดูทีวี บางคนก็ฟังเพลง บางคนก็ไม่นอนนะครับ ยิ่งหลายคนก็ยิ่งหลายความคิดนะครับ การคุยกัน เกิดการพักผ่อนไม่เพียงพอ นะครับ

5. ขาดยานพาหนะ

ในการเดินทางไปเก็บตัวฝึกซ้อมยังต่างจังหวัด หรือเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ จำเป็นต้องใช้ ยานพาหนะในการเดินทาง เพื่อให้ นักกีฬาถึงที่หมายอย่างพร้อมเพรียงกัน และป้องกันปัญหาความ ล่าช้าหรืออุบัติเหตุ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ ชาตรี กล่าวถึงปัญหาเรื่องรถว่า

เรื่องพาหนะ ก็คือในการฝึกซ้อมของเรา เราไม่มีรถประจำทีมนะครับ คือ อย่างน้อยก็มีรถตู้หรือรถบัส 20 ที่นั่งก็ยังดีครับ เพราะว่าในการฝึกซ้อมเราต้องเดินทางไปทำการฝึกซ้อมหรือไปที่อื่นๆ ไปไหว้พระหรือไปทำกิจกรรมต่างๆ ไปเที่ยวหรือไปสังสรรค์ต่างๆ เราไม่มีรถตู้เป็นของตนเองเลยทำให้ลำบากในการไปไหนมาไหน คือ ต้องใช้รถส่วนตัวเป็นอันตรายด้วยครับ สำหรับการขับรถไปเองไม่รู้ว่าจะมีอุบัติเหตุอย่างไร เพราะต้องใช้รถหลายๆ คันส่วนใหญ่ก็จะขับกันไปเองนะครับ

พิจิตร มีความเห็นในทำนองเดียวกัน โดยกล่าวเพิ่มเติมว่า

เรื่องของรถหรือการเดินทางที่จะไปในที่ต่างๆ นะครับส่วนใหญ่เราก็จะใช้รถส่วนตัวหรือไม่งั้นก็จะเป็นรถที่หาได้เฉพาะบางครั้งบางคราว หรือขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เราไปเก็บตัวที่นั่น อยากจะให้สมาคมมีรถที่สามารถเดินทางไปเก็บตัว ไปพักผ่อน หรือไปทำกิจกรรมต่างๆ ในงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับของทีมชาติ หรือของสมาคมนะครับ เพราะว่าส่วนใหญ่การเดินทางตอนนี้ก็เป็นรถส่วนตัวเสียมากกว่านะครับ

ซึ่งสอดคล้องกับ อำนวย ที่สรุปว่า

เรื่องของยานพาหนะในการที่จะพานักกีฬาไปฝึกซ้อม คือ สมาคมน่าจะหาทุนหรืองบประมาณก้อนใดก้อนหนึ่ง ที่จะซื้อรถในนามของสมาคมเหมือนกับสมาคมอื่นๆ เขาก็จะมียานพาหนะเป็นของสมาคม และสามารถที่จะกำชับได้เลยว่า คันที่สมาคมจัดให้นักกีฬาจะต้องมาขึ้นรถของสมาคมโดยตรง จะได้ไม่ต้องเสียเวลา ไม่ต้องใช้รถส่วนตัว เพราะอาจเกิดอุบัติเหตุได้ และเจ้าหน้าที่หรือทีมงานไม่สามารถดูแลทั่วถึง อยากให้ดูแลเกี่ยวกับเรื่องพวกนี้ด้วย

6. แพทย์ประจำทีมไม่เพียงพอ

นักกีฬาต้องการให้มีแพทย์ประจำทีม หรือนักกายภาพบำบัด ติดตามทีมเพื่อช่วยเหลือนักกีฬาได้ทันทีหากนักกีฬาเกิดการบาดเจ็บในการฝึกซ้อม วรার্থ บรรยายเกี่ยวกับเรื่องแพทย์ประจำทีมว่า ในช่วงของการเก็บตัวฝึกซ้อม 8 เดือน มีแพทย์ประจำทีมเพียงคนเดียว ซึ่งก็ไม่ได้ติดตามไปกับทีมตลอด ทำให้เกิดปัญหาเมื่อนักกีฬามีบาดเจ็บต้องการความช่วยเหลือ หรือต้องการคำปรึกษา เขาอธิบายดังนี้

ในกรณีนี้ (มีการบาดเจ็บ) นะครับ หมอที่ทำกายภาพบำบัด คือ นักกีฬาที่เจ็บแล้ว และจะต้องรักษาอาการบาดเจ็บ แต่เป็นลักษณะของกายภาพบำบัด ถ้ามีหมอเกี่ยวกับกระดูก เกี่ยวกับการใช้ยา หรือหมอประจำทีมพวกนวดคลายเส้น ก็สามารถทำให้นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บน้อยลง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการเตรียมทีม เพื่อแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อชาย ในกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ที่ประเทศเวียดนาม

วิธีการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อชายที่ได้รับคัดเลือกเพื่อทำการฝึกซ้อมในการเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ที่ประเทศเวียดนาม จำนวน 14 คน (ดูภาคผนวก ก)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบบันทึกการฝึกซ้อม ซึ่งนักกีฬาแต่ละคนจะเขียนสรุปผลและปัญหาการฝึกซ้อมแต่ละวัน (ดูภาคผนวก ข)
2. แบบสัมภาษณ์ (Interview Protocol) ประกอบด้วยคำถาม 14 ข้อ (ดูภาคผนวก ค)
3. การสังเกตการฝึกซ้อม โดยผู้วิจัยทำการเขียนบันทึกการสังเกตหลังจากการฝึกซ้อมแต่ละวัน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้มีการจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (จากการสัมภาษณ์ การสังเกต และการเขียนบันทึกการฝึกซ้อม) ดังต่อไปนี้

1. นำสคริปการสัมภาษณ์ บันทึกการสังเกต และบันทึกการฝึกซ้อมมาอ่านเพื่อหาหัวข้อเรื่องที่แต่ละคนบรรยายถึงปัญหาการเตรียมทีมเข้าแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22
2. นำข้อมูลจากสคริปการสัมภาษณ์ บันทึกการสังเกต และบันทึกการฝึกซ้อมมาใช้ประกอบการสรุปผลการศึกษาและอภิปรายผล

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาในการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ที่ประเทศเวียดนาม ตามความคิดเห็นของนักกีฬามีอยู่ 6 ด้านด้วยกัน คือ

1. ชุดฝึกซ้อมไม่เพียงพอ
2. เบี้ยเลี้ยงออกช้า
3. สนามฝึกซ้อมไม่เหมาะสม
4. ที่พักนักกีฬาไม่เหมาะสม
5. ขาดยานพาหนะ
6. แพทย์ประจำทีมไม่เพียงพอ

อภิปรายผล

สรุปผลการศึกษาปัญหาในการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ที่ประเทศเวียดนาม นักกีฬาตะกร้อได้กล่าวถึงปัญหาใน 6 ด้านด้วยกัน คือ ชุดฝึกซ้อมไม่เพียงพอ เบี้ยเลี้ยงออกช้า สนามฝึกซ้อมไม่เหมาะสม ที่พักนักกีฬาไม่เหมาะสม ขาดยานพาหนะและ แพทย์ประจำทีมไม่เพียงพอ ดังจะได้สรุปและอภิปรายถึงข้อค้นพบในแต่ละด้านตามลำดับ

ชุดฝึกซ้อมไม่เพียงพอ

สำหรับทีมเซปักตะกร้อซึ่งนักกีฬาส่วนใหญ่กล่าวถึงเรื่องชุดฝึกซ้อมที่แจกให้จำนวน 2 ชุดนั้น ไม่เพียงพอซักแล้วแห้งไม่ทัน หรือเมื่อเสื้อผ้าชำรุดเสียหายจึงไม่มีชุดฝึกซ้อมที่เหมือนกับเพื่อนๆ ในทีม ปัญหานี้ยังไม่เคยพบในการวิจัยที่ผ่านมา ส่วนใหญ่นักกีฬาจะพูดถึงปัญหาในเรื่องของอุปกรณ์ ในการฝึกซ้อมที่ไม่ได้มาตรฐานหรือมีไม่เพียงพอ (ประชุม บุญเทียม. 2538: 68-70) แต่ยังไม่มีการวิจัยพบว่านักกีฬามีปัญหาในเรื่องของชุดฝึกซ้อม ซึ่งหากพิจารณาในแง่ของการบริหารจัดการ ผู้ฝึกสอนสามารถจัดการแก้ไขปัญหาได้ โดยอนุญาตให้นักกีฬาสวมเสื้อผ้าไม่เหมือนกันในบางวัน ทำให้ไม่ต้องเร่งรีบ หรือกังวลเรื่องการซักชุดฝึกซ้อม หรือขอชุดฝึกซ้อมเพิ่มเติมจากแหล่งอื่นๆ เป็นต้น

เบี้ยเลี้ยงออกเช้า

ปัญหาเรื่องเบี้ยเลี้ยงออกเช้ากว่ากำหนด หรือมีวิธีการเบิกจ่ายที่ไม่สะดวก ทำให้นักกีฬาเกิดความลำบากในเรื่องของการเงินในช่วงที่มีการเก็บตัวนั้น ปัญหาเรื่องนี้มีมานาน เพราะจากการวิจัยหลายเรื่องที่ผ่านมา เช่น การวิจัยของประเทือง สุวรรณโฆสิต (2534: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ในการเตรียมทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ที่ประเทศมาเลเซีย มีความยุ่งยากเกี่ยวกับการเบิกจ่ายงบประมาณ โดยเฉพาะเบี้ยเลี้ยงนักกีฬาและผู้ฝึกสอนออกเช้า และมีขั้นตอนในการเบิกจ่ายที่ไม่สะดวก ในทำนองเดียวกัน ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมการกีฬา (2538: บทคัดย่อ) ก็พบว่า เรื่องเบี้ยเลี้ยงเป็นปัญหามาก อยู่ในขั้นที่ควรปรับปรุง ทางฝ่ายบริหารและจัดการเรื่องการเงินจึงควรหาวิธีการแก้ไขปัญหาให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว เพื่อไม่ให้เป็นปัญหาที่สร้างความกังวลต่อนักกีฬาต่อไป

สนามฝึกซ้อมและที่พักนักกีฬาไม่เหมาะสม

ปัญหาเรื่องสนามฝึกซ้อมและที่พักนักกีฬาที่ไม่เหมาะสมซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเตรียมทีมเซปักตะกร้อนั้น มีความสอดคล้องกับที่การกีฬาแห่งประเทศไทย (2536: 23) ได้ศึกษาข้อมูลในการเตรียมทีมไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 16 เพื่อเตรียมตัวเป็นเจ้าภาพกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 และเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 และพบว่า สถานที่พักนักกีฬานั้น เป็นปัญหาเพราะนักกีฬาต้องการสถานที่ซึ่งมีความสะอาดสะดวกสบาย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม สถานที่พักควรอยู่ใกล้กับสถานที่ฝึกซ้อม นอกจากนั้น ยังพบว่าสนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐานมีจำนวนไม่เพียงพอ และสนามอยู่ไกลเกินไปทำให้ต้องเสียเวลาในการเดินทางนานเกินไป และสอดคล้องกับการวิจัยของประเทือง สุวรรณโฆสิต (2534: บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า ในการเตรียมทีมชาติไทยไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ที่ประเทศมาเลเซีย ก็มีปัญหาทั้งเรื่องสนามฝึกซ้อมที่ไม่เหมาะสม ตลอดจนเรื่องความไม่สะดวกของที่พักนักกีฬา

ขาดยานพาหนะ

การฝึกซ้อมของทีมตะกร้อนั้นเป็นการเก็บตัวตามจังหวัดต่างๆ เป็นระยะๆ ไม่ได้ฝึกซ้อมอยู่ในกรุงเทพตลอดเวลา ทำให้ต้องเดินทางไปยังที่ต่าง ๆ นักกีฬาต้องการให้มีรถประจำทีมเพื่อนำนักกีฬาไปยังที่ฝึกซ้อมหรือที่พักพร้อม ๆ กัน การใช้รถส่วนตัวในการเดินทาง นอกจากทำให้หลงทางและถึงจุดหมายปลายทางไม่พร้อมกันแล้วยังทำให้เหน็ดเหนื่อยจากการขับระยะทางไกลๆ อีกด้วย ปัญหาดังกล่าวคล้ายคลึงกับที่การกีฬาแห่งประเทศไทย (2536: 23) ศึกษาพบว่า การเตรียมทีมในการกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 16 พบปัญหาหลายด้าน และความต้องการสวัสดิการในเรื่องรถรับส่งนักกีฬาก็เป็นปัญหาหนึ่งด้วยเช่นกัน

แพทย์ประจำทีมไม่เพียงพอ

การขาดแพทย์ประจำทีมทำให้การบาดเจ็บต่างๆ ไม่ได้รับความช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว ซึ่งก็สอดคล้องกับการวิจัยของคิม (Kime. 1990: 2423A) ที่พบว่านักกีฬาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ทีมกีฬายังขาดแพทย์ และยังไม่มียงบประมาณและการเตรียมการในเรื่องแพทย์ประจำทีมที่ดีพอ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับการวิจัยของประทุม บุญเทียม (2538: 68-70) ที่พบว่า ในการเตรียมตัวของนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17 นั้น มีปัญหาหลายด้านรวมทั้งปัญหาเรื่อง การขาดแพทย์ผู้ดูแลในช่วงการฝึกซ้อม ทำให้การปฐมพยาบาลการบาดเจ็บในขณะที่ฝึกซ้อมยังไม่มีดีพอ

สรุป

ผลการวิจัยพบปัญหาในการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่ประเทศเวียดนาม 6 ด้านด้วยกัน เป็นปัญหาที่คล้ายคลึงกับการศึกษาที่ผ่านมา 5 ด้าน ได้แก่ เบี้ยเลี้ยงออกชำรุด สนามฝึกซ้อมไม่เหมาะสม ที่พักนักกีฬาไม่เหมาะสม ขาดยานพาหนะ และแพทย์ประจำทีมไม่เพียงพอ นอกจากนั้นยังพบปัญหาที่แตกต่างจากการศึกษาที่ผ่านมา 1 ด้าน คือ เรื่องชุดฝึกซ้อมที่ไม่เพียงพอ ดังนั้น จึงควรนำข้อค้นพบนี้ไปปรับปรุงการเตรียมทีมเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยในลักษณะเดียวกัน โดยบุคคลภายนอก ซึ่งไม่ใช่ผู้ฝึกสอนเป็นผู้วิจัย
2. ควรศึกษาปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้องจากการเตรียมทีม ซึ่งได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับผู้ฝึกสอน

หรือกรรมการบริหารสมาคม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2531). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมทีมเข้าแข่งขันคัดเลือก
เป็นตัวแทนเขตเพื่อไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: งานวิจัยของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา
สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย.
- (2536). การศึกษาปัญหาอุปสรรคการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไทย. กรุงเทพฯ:
ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- (2538). การศึกษาการเตรียมทีมของนักกีฬาทีมชาติไทยเข้าแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่
12. กรุงเทพฯ: กองค้นคว้าและวิจัย กองวิจัยและพัฒนา ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา การกีฬา
แห่งประเทศไทย.
- เกษม นครเขตต์. (2521, กรกฎาคม). พลศึกษา : กีฬา. วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ.
(4): 70-71.
- ธวัช วีระศิริวัฒน์. (2538). หลักการและการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.
- บุญรงค์ นิลวงศ์. (2525). หลักการบริหารทั่วไป. กรุงเทพฯ: ป.สัมพันธ์พานิชย์.
- ประชุม บุญเทียม. (2538). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
ซีเกมส์ ครั้งที่ 17. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประเทือง สุวรรณโฆษิต. (2534). ปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬา
ซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ประเทศมาเลเซีย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- ปิยะชน ไพร์เจริญ. (2541). สภาพและปัญหาของคณะนักกีฬาทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์
ครั้งที่ 19. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มงคล แผ่งสาเคน. (2531). ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอน. มหาสารคาม: ภาควิชาพลศึกษาและ
นันทนาการ คณะครุศาสตร์ สหวิทยาลัยอีสานเหนือ มหาสารคาม วิทยาลัยครูมหาสารคาม.
- มงคลชัย ช่างต่อ. (2537). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษาในการเตรียมทีมเพื่อ
เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

- สมคิด ปิ่นทอง. (2541). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 (ระยะที่ 2)*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. (2544). *ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวุฒิ ทิพย์ไกรสร. (2546). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อนันต์ อัดชู. (2536). *หลักการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อนุโพธ สุคนธ์พานิช. (2544). *ปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก ครั้งที่ 5*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Cho, Kwang Min. (1990, November). Attituded of Korean National Athletes and Coaches Toward Athletics Participantion. *Dissertation Abstracts International*. 52(05): 1679.
- Gary, P. (1977, November). An Investigation into the Sociological Background of the Athletes Who Represented the United State of America in the XII Winter Olympic Games of 1976. *Dissertation Abstracts International*. 54(06): 38.
- Keating, Judith Louise. (1993, May). Precompetitive Preparations in Professional Hockey. *Dissertation Abstracts International*. 31(03): 1082.
- Kime, Gary Cohen. (1990). *Pennsylvania Middle School Sports : Profile and Analysis of Support Services*. Budget Facilities, Medical Coverage.
- Neilson, Robert Lewis. (1992, August). An Analysis of Intramural Sport Programs in the State Supported Senior Universities in Tennessee. *Dissertation Abstracts International*. 40(1): 1951 - 4.
- Park, T. R. (1987, February). The Effects of Football Coaching Style and Subordinate Maturity on College Player Readiness : An Application of Situation Leadership. *Dissertation Abstracts International*. (48): 345 - A.

Zimmerman, Toni Marie. (1992, August). Uncommon Sport Psychology : A Qualitative Study of the Process of Utilizing Therapy : Theory a Techniques with Athlete Team.

Dissertation Abstracts International. 52(05): 1754.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ก
คุณลักษณะของนักกีฬา

ชื่อสมมุติ	อายุ	น้ำหนัก	ส่วนสูง	ประสบการณ์-ปี
ชาติวี	26	75	185	12
พิจิตร	25	74	176	11
อำนวยการ	23	76	184	10
สุธี	22	60	168	10
ศรชัย	34	63	163	14
กริช	29	67	176	12
ไชยยา	28	68	173	12
อนุวัตร	26	67	165	11
การุณ	22	70	178	10
สมบูรณ์	26	71	177	11
วราห์	23	66	165	10
แดนชัย	34	72	172	14
ไพรวลัย	32	65	167	13
ปัญญา	33	63	166	13
ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	27.36	68.36	172.50	11.64

ภาคผนวก ข

ภาคผนวก ข
แบบการเขียนบันทึกการฝึกซ้อม

คำชี้แจง

1. กรุณาระบายสรุปผลการฝึกซ้อมเซปักตะกร้อในแต่ละวัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. โปรดสรุปปัญหาในการฝึกซ้อมแต่ละวันของทีมเซปักตะกร้อตามความคิดเห็นของท่าน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณครับ

ภาคผนวก ค

ภาคผนวก ค แบบสัมภาษณ์

1. คุณเข้าร่วมการแข่งขันเซปักตะกร้อในกีฬาซีเกมส์มากี่ครั้งแล้ว
2. ในการเล่นเซปักตะกร้อคุณชอบเล่นในตำแหน่งใดมากที่สุด เพราะเหตุใด
3. ถ้าสามารถเลือกได้คุณอยากเลือกใครเป็นผู้เล่นในทีม เพราะเหตุใด
4. บรรยายการเล่นทีมของคุณ และความสัมพันธ์ในทีมในการเล่นของทั้ง 3 คน
5. บอกปัญหาในการฝึกซ้อมมา 3-5 ข้อ

อธิบายรายละเอียดแต่ละข้อเพิ่มเติมด้วย

6. คุณคิดว่าการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อไปแข่งขันซีเกมส์ที่เวียดนาม ตลอดเวลาที่ผ่านมา

ปัญหาอะไรบ้าง บอกมา 3-5 ข้อ

- 6.1 อธิบายรายละเอียดแต่ละข้อเพิ่มเติมด้วย
- 6.2 สรุปปัญหาในการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อไปแข่งขันซีเกมส์ที่เวียดนามมา 4-5 ข้อ
7. ถ้าคุณสามารถเปลี่ยนแปลงวิธีการเตรียมทีมเซปักตะกร้อให้เหมาะสมยิ่งขึ้นจะ

เปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง

8. อุปสรรคในการเตรียมทีมเซปักตะกร้อ ชุดซีเกมส์นี้มีอะไรบ้าง
9. ปัญหาและอุปสรรคในการเตรียมทีม มีผลต่อการแพ้ ชนะ ของการแข่งขันซีเกมส์ครั้งนี้

อย่างไรบ้าง

10. ปัญหาในการเตรียมทีมมีผลต่อชัยชนะของทีมตะกร้อชุดซีเกมส์อย่างไรบ้าง
11. การประลองก่อนการแข่งขันจริงมีผลต่อการเตรียมทีมอย่างไรบ้าง
12. คุณมีข้อเสนอแนะในการลดปัญหาและอุปสรรคในการเตรียมทีมเซปักตะกร้อชุดซีเกมส์นี้

อะไรบ้าง บอกมา 3-5 ข้อ

13. คุณต้องการอะไรเพิ่มเติม เพื่อให้การเตรียมทีมเซปักตะกร้อ ชุดซีเกมส์มีความพร้อมยิ่งขึ้น
14. หากมีปัญหาคืออื่น ๆ เกี่ยวกับการเตรียมทีมเซปักตะกร้อชุดซีเกมส์ โปรดอธิบายเพิ่มเติม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นายกมล ตันกิมหงษ์
วัน เดือน ปีเกิด	30 สิงหาคม 2497
สถานที่เกิด	172 หมู่ 7 ตำบลท่าสะอ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	32/11 หมู่ 3 ตำบลบางเขน อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	ป.กศ.ต้น จากวิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2519	ป.กศ.สูง จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2521	กศ.บ.พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2549	วท.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา : ผู้ฝึกกีฬาและผู้ฝึกการออกกำลังกาย) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ